Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 757
Vineri 28 iulie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

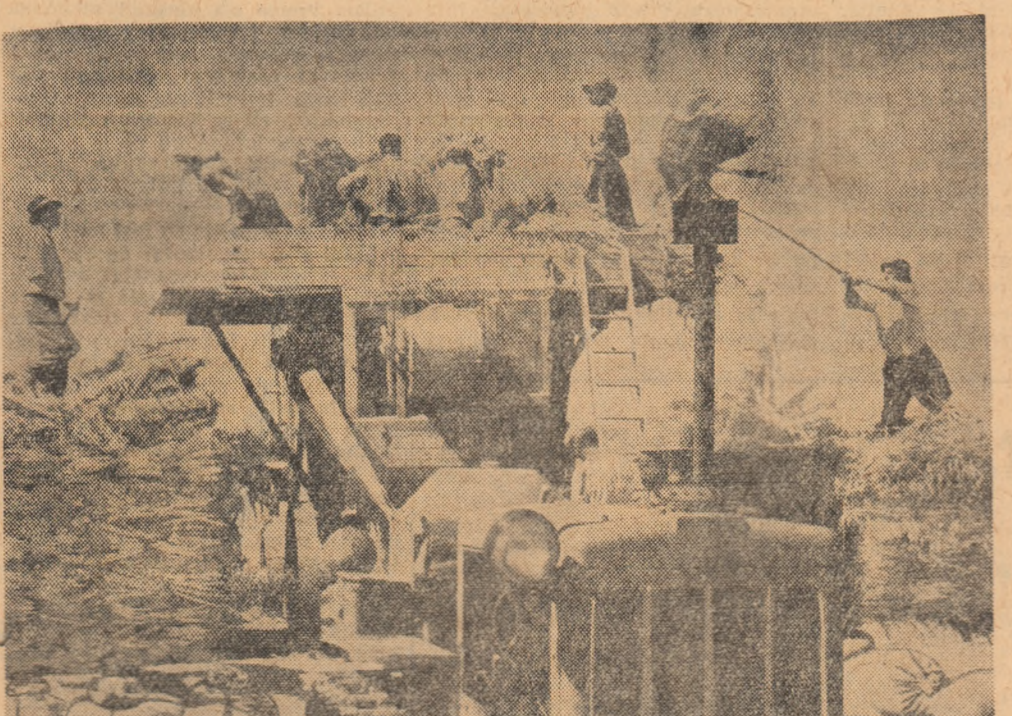
COMUNICAT

În ziua de 27 iulie a. c. a avut loc ședința Biroului Politic al C. C. al P. M. R. Au fost analizate și hotărîte măsurile privind creșterea salariilor muncitorilor, cadrelor didactice și medico-sanitare, altor cadre de specialitate și personalului administrativ, precum și reducerea prețurilor de vînzare cu amănuntul la unele bunuri de consum și a unor tarife.

Aplicarea majorării salariilor se va face eșalonat, pe ramuri, între 1 august 1961 — 1 noiembrie 1962. Aplicarea reducerilor de prețuri se va face începînd cu data de 31 iulie 1961.

Noile tarife pentru energia electrică vor intra în vigoare la data de 15 august 1961.

Să grăbim executarea lucrărilor de vară!

La aria din comuna Sărulești, regiunea București, colectiviștii zoresc treierișul.

Nici un spic, nici un bob pierdut!

În momentul de față intensificarea cu toate forțele a treierișului trebuie să constituie una din preocupările de căpetenie ale tuturor celor ce muncesc în agricultură. **Este greșită atitudinea unor organe agricole care așteaptă întîi să se termine peste tot secerișul și apoi să se intereseze de organizarea corespunzătoare a treierișului. Zilele trecute, la marginea comunei Bălțați din raionul Pașcani, patru batoze ale S.M.T.-ului Tg. Frumos stăteau nefolosite deoarece recolta încă nu fusese transportată pe arie deși secerișul se terminase. Asemenea exemple se pot întîlni și în unele comune din regiunile Oltenia, Argeș, Crișana și altele.**

Cu cît snopii de griu stau mai mult pe cîmp în bătaia vîntului, a soarelui și ploii, la discreția dăunătorilor, cu atît și pierderile de recoltă sînt mai mari. Se impune deci ca în regiunile unde s-a creat un decalaj mare între treieriș și recoltări, sfaturile populare, conducerile gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole să grăbească transportul recoltei de pe cîmp la arii. **În condițiile acestei veri ploioase** snopii de grîu vor fi clădiți fără întîrziere în șire bine vîrfuite și acoperite cu paie pentru a impiedica pătrunderea apei în clăi. **Pe de altă parte în felul acesta se va putea organiza mai bine munca de treieriș asigurîndu-se** funcționarea garniturilor de treier cu întreaga capacitate de lucru. **La rîndul lor,** conducerile S.M.T.-urilor sînt datoare să urmărească încontinuu modul cum lucrează batozele, combinele și celălalt utilaj, să ia măsuri urgente pentru înlăturarea grabnică a defecțiunilor ivite la mașini.

Pentru ca rodul bogat al acestui an să fie adunat în hambare fără pierderi este nevoie să organizăm în condiții cît mai bune transportul cerealelor de la batoze și combine. **Cerealele treierate nu trebuie lăsate sub cerul liber, neacoperite, deoarece în felul acesta se pot produce pagube însemnate.** Cerealele contractate cu statul să fie transportate direct de pe arii la bazele de recepție. Înainte de a fi trimis la baze grîul trebuie neapărat condiționat.

Sarcini de mare răspundere revin în această perioadă și conducerilor bazelor de recepție care sînt datoare să asigure preluarea și depozitarea cerealelor în cele mai bune condiții. În unele unități munca de primire a noii recolte nu este temeinic organizată. La baza de recepție de la Cioara, regiunea Galați, de pildă, producătorii așteaptă ore în șir, iar la baza de la Făurei, se produc aglomerări care impiedică buna desfășurare a preluării și înmagazinării cerealelor.

Multă grijă trebuie să dăm acum și modului cum înmagazinăm și păstrăm noua recoltă. **Să nu depozităm grîul sau alte cereale în magazii necurățate sau nedezinfectate. În cazul** cînd cerealele au prea multă umiditate ele vor fi depozitate în straturi mai subțiri și lopătate cît mai des spre a evita încingerea boabelor. **Deosebită atenție trebuie acordată producției obținute de pe loturile semincere, îndeosebi de pe cele cultivate cu soiuri de grîu de mare productivitate, depozitînd-o separat pe soiuri și înmulțiri.**

Intensificînd cu toate forțele treierișul, condiționînd și depozitînd în mod corespunzător cerealele vom putea asigura strîngerea bogatei recolte din anul acesta la vreme și fără pierderi.

Mai multă atenție terminării recoltatului și intensificării treierișului în raioanele Iași și Pașcani

În raionul Iași recoltarea păioaselor se apropie de sfîrșit. Buna organizare a muncii și folosirea rațională a mașinilor S.M.T.-urilor de către colectiviști și întovărășiți au dat rezultate bune. Printre unitățile care au terminat recoltatul se numără gospodăriile colective din satele Cucuteni și Bogonos, comuna Lețcani, gospodăria colectivă din Tabăra, cele 2 gospodării colective din Bivolari, precum și întovărășirile agricole din comunele Andrășeni, Epureni și Grajduri.

Și în raionul vecin, Pașcani, se lucrează din ce în ce mai intens la recoltatul păioaselor. Trebuie arătat însă că aici, pînă la 24 iulie n-a fost recoltată decît 34,2 la sută din suprafața însămînțată cu păioase.

Decalajul mare creat la recoltat între raioanele Pașcani și Iași nu poate fi explicat numai prin ajungerea mai tîrziu a grînelor la maturitate; el se datorește mai ales faptului că în raionul Pașcani a existat o preocupare insuficientă pentru începerea recoltatului grîului în pîrgă. Inginerii și tehnicienii din cuprinsul raionului n-au făcut zilnic observații în fiecare lan pentru a determina cu precizie momentul coacerii în pîrgă a grîului și a îndruma pe colectiviști și întovărășiți să folosească la recoltat secerătorile-legători, coasele și secerile. Din această cauză unele unități s-au trezit cu grîul ajuns la maturitatea deplină, numai bun de cules cu combina. Rămase mult în urmă cu recoltatul grîului sînt gospodăriile colective „Drum Nou" din satul Boșteni, „30 Decembrie" din Lunca, „1 Mai"-Ruginoasa și altele.

★

În amîndouă raioanele dar mai ales în Iași a fost creat un decalaj mare între treieriș și seceriș. Chiar în unitățile fruntașe la recoltat, treieratul este mult rămas în urmă. Gospodăria colectivă din satul Cucuteni, raionul Iași, bunăoară, a treierat pînă la data de 24 iulie doar 10 ha. din suprafața totală de 180 ha. recoltată, iar gospodăria colectivă din satul Bogonos, nici n-a început lucrarea pînă la data amintită. În situație asemănătoare se găsesc gospodăriile colective din Tabăra și Bivolari, precum și întovărășirile agricole din satul Cogeasca și Lețcani, unde, deși secerișul s-a terminat, comitetul executiv al sfatului popular comunal nu se interesează așa cum trebuie de buna organizare a treierișului. Astfel, la întovărășirea din satul Cogeasca au fost transportați pe arie doar snopii de pe 45 de ha. Nici una din ariile comunei Lețcani nu a fost pînă acum complet amenajată.

Nesatisfăcător se desfășoară treierișul și în raionul Pașcani. Cu toate că de la începerea secerișului în comuna Bălțați, bunăoară, au trecut mai bine de 2 săptămîni (aici există peste 219 atelaje), pe arie a fost cărată doar o foarte mică parte din recolta de grîu. In comuna Strunga din cele 4 arii amenajate, doar pe cea din Crivești se treieră din plin.

★

Față de cele semnalate este necesar să se mobilizeze toate forțele existente astfel încît recoltatul grîului să fie terminat în ambele raioane cît mai urgent. Pentru aceasta se impune mai mult sprijin din partea S.M.T.-urilor care deservesc aceste raioane. Conducerile acestor unități sînt datoare să se afle în permanență pe teren, să ia măsuri operative pentru înlăturarea grabnică a defecțiunilor ivite la mașini. Să nu se mai repete cazuri ca cel petrecut la întovărășirile din comuna Voinești, raionul Iași — de pildă — unde zilele trecute din cele 3 combine ale S.M.T. Holboca au funcționat numai 2, una dintre ele stînd trei zile nereparată. De asemenea, este necesar să se impulsioneze peste tot ritmul treierișului luîndu-se măsuri să se transporte masiv recolta pe toate ariile și să se folosească din plin capacitatea de lucru a garniturilor de treier.

D. CIGUSIEVICI

Din cauza neeliberării terenurilor de paie de pe urma combinelor, tractoarele nu pot să are în bune condiții.

CURSA CU OBSTACOLE... DE PAIE

Ne scriu corespondenții

Treierișul și arăturile

În aceste zile, pe întreg cuprinsul țării se desfășoară din plin lucrările agricole de vară. Folosind cu pricepere timpul prielnic de muncă și întreaga capacitate de lucru a utilajului agricol, oamenii muncii de pe ogoare obțin succese de seamă la treieriș, la arăturile adînci de vară, la însămînțatul culturilor duble, la pregătirea pentru însilozarea furajelor.

Iată cuprinsul cîtorva scrisori primite de curînd la redacție.

TREIERIȘUL SE APROPIE DE SFÎRȘIT

În scrisoarea trimisă redacției, tov. **I. Sbîrciog** arată că cele 14 gospodării de stat din raionul Sînnicolaul Mare, regiunea Banat, au terminat înainte de termen treieratul păioaselor. Urmînd pilda acestora, cele 40 gospodării agricole colective din acest raion, care au cultivat în acest an circa 51.000 ha cu păioase, treieră în prezent recolta de pe ultimele sute de hectare.

UNII ARĂ DE ZOR, ALȚII BAT PASUL PE LOC

Corespondentul voluntar **Dolniceanu Constantin** ne scrie că gospodăriile colective din comunele Zebil și Sarichioi, raionul Istria, regiunea Dobrogea, au obținut succese însemnate în munca din această perioadă. Gospodăria colectivă din Zebil, bunăoară, a efectuat arături adînci de vară pe suprafața de 258 ha, iar cea din Sarichioi pe suprafața de 240 ha.

Cu totul alta este situația la gospodăriile colective din comunele Mihai Bravu, Comana și Vasile Alecsandri. Aici, pînă la începutul acestei săptămîni, arăturile s-au efectuat pe suprafețe foarte mici. Prima a arat 30 ha, a doua 20 ha, iar a treia 12 ha. „Este necesar — ne scrie în continuare tov. Dolniceanu — ca consiliile de conducere ale acestor gospodării colective să ia toate măsurile astfel încît arăturile adînci de vară să fie executate fără întîrziere, știindu-se că acestea joacă un rol important în obținerea unor recolte bogate în anul viitor"

DEPĂȘESC ZILNIC NORMA LA ARĂTURI

„Mecanizatorii de la S.M.T. Slobozia, ne scrie tov. **Ion Iordănescu** — care lucrează pe tarlalele gos-

(Continuare în pag. 3-a)

In Stațiunea experimentală legumicolă I.C.H.V. Țigănești

Patru medalii de aur

Pentru Stațiunea experimentală legumicolă I.C.H.V. Țigănești, concursurile de la Erfurt au însemnat un serios prilej de verificare a rezultatelor muncii cercetătorilor, tehnicienilor și muncitorilor ei, căci la marea confruntare internațională produsele stațiunii întîlneau concurenți valoroși atît din țară cît și din celelalte țări participante. De aceea rezultatele au fost întotdeauna așteptate cu nerăbdare, cu înfrigurare și emoție.

Primul concurs a adus stațiunii de la Țigănești o medalie de bronz pentru varza timpurie din soiul Dithmark. Al doilea — tot o medalie de bronz pentru conopida timpurie din soiul Erfurt. Constanța cu care se obțineau medaliile arăta, de fapt, că stațiunea poate aștepta succese de mai mari proporții. Și faptul avea să fie confirmat întocmai. La concursurile următoare Stațiunea experimentală legumicolă I.C.H.V. Țigănești a primit două medalii de aur: pentru vinete și vișine, o medalie de argint pentru castraveți de cîmp, iar acum, la ultimul concurs, alte două medalii de aur pentru sortimentele de legume și fructe prezentate.

Bucuria ultimului succes am putut să o văd în toată frumusețea ei, cu atît mai mult cu cît eram primul care aducea această veste.

Fețele îmbujorate de emoție, privirî strălucind de bucurie, au constituit o manifestare cît se poate de firească pentru cei cu care am stat de vorbă. Ultimele medalii de aur consolidau un succes binemeritat al tuturor celor care se străduiseră să trimită în fața juriului de la Erfurt produse care să facă cu adevărat cinste legumiculturii noastre.

Directorul stațiunii, tov. ing. Voinea Marin îmi enumeră produsele cu care stațiunea a obținut ultimele două medalii de aur. În sortimentul de legume au fost roșii 10xBizon, ardei gras din liniile 111 B, 69, 11, plus șase hibrizi, fasole de Saxa și castraveți Cornichon. Sortimentul de fructe a fost alcătuit din caise din soiul „Meilleurre d'Hongrie", mere din soiurile Astrahan roșu și Roz de Virginia, prune timpurii d'Albache, pere zaharoase de vară și piersici.

— În acest an, spune tov. Voinea Marin, am căutat să facem însămînțări în răsadnițe cît mai timpurii. Astfel, la 7 ianuarie am pus varza și conopida, la 1 februarie roșiile, la 15 martie castraveții. Folosirea ghivecelor nutritive în care s-au repicat răsadurile de conopidă, varză și roșii timpurii (castraveții au fost semănați direct în ghivece) ne-a dat posibilitatea să plantăm în cîmp plante avansate în vegetație. Aplicarea de îngrășăminte sub formă de soluție în răsadnițe, călirea răsadurilor și tratarea la timp contra bolilor și dăunătorilor a dus la obținerea de răsaduri superioare.

Trebuie să mai adaug că protejarea răsadnițelor cu material plastic, a creat condiții favorabile de temperatură și lumină grăbind astfel creșterea plantelor chiar pe timp mai puțin prielnic acestor culturi.

Așa cum se știe, activitatea stațiunii e orientată în special, spre cercetări privind verificarea soiurilor existente, crearea de noi soiuri mai valoroase și producerea semințelor de legume de calitate superioară.

— Sarcinile reieșite din Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej ținut la recenta plenară a C.C. al P.M.R. ne arată că trebuie să intensificăm măsurile pentru producerea de semințe din soiuri productive și rezistente la boli, să ridicăm la un nivel mai înalt activitatea noastră de cercetare, subliniază secretarul științific al stațiunii, tov. ing. Proorocu Nicolae. Medaliile obținute la concursurile de la Erfurt ne-au bucurat mult, ne-au dat un puternic imbold pentru munca noastră de viitor.

În cîmpul de hibridare al ardeiului gras am întîlnit pe cercetătoarea ing. Huluță Margareta, pe tehniciana Ștreangă Paraschiva, pe muncitorii Preda Vasile și Gădău Ion. Părerile lor?

— Medaliile obținute pînă acum sînt un puternic îndemn în munca noastră, ne răsplătesc toate eforturile, spune inginera Margareta Huluță. Sperăm să primim și altele la roșiile din soiul Țigănești 157, la gogoșari și la alte legume de toamnă.

La Stațiunea experimentală legumicolă I.C.H.V. Țigănești medaliile obținute au trezit mîndrie, o mîndrie legitimă, entuziasm, și multă încredere, căci concursurile sînt doar în plină desfășurare.

LUCIAN CURSARU

Și în acest an gospodăria agricolă colectivă din comuna Jirlău, regiunea Galați, acordă o mare atenție stropirii viței contra manei. În fotografie: colectiviștii executînd această lucrare.

Două gospodării colective din raionul Galați

Șivița și Frumușița sînt două comune vecine, ambele din raionul Galați. De la gospodăria colectivă „Progresul" din prima comună și pînă la „Victoria Socialismului" din cea de a doua, e cale doar de cîțiva kilometri. Amîndouă gospodăriile au în proprietate obștească un însemnat număr de vaci. Vacile, atît ale colectivei din Șivița cît și ale celei din Frumușița (satul Tamăoani) sînt din rase diferite, procurate în bună parte din comună și din satele învecinate. Cunoscînd toate acestea ne-am așteptat deci ca și producțiile de lapte pe care cele două gospodării le obțin să fie relativ egale. Lucrurile nu stau însă tocmai așa. Ba dimpotrivă, diferența de producție este destul de apreciabilă. In vreme ce gospodăria din Șivița a obținut pînă la începutul lunii iulie o producție medie de aproape 1.100 litri de lapte pe cap de vacă furajată, cea din Tomăoani a realizat doar 500. De remarcat că procentul reieșit din raportarea numărului vacilor în lactație la numărul total de vaci furajate este mai mare la cea de a doua gospodărie. Cum se explică atunci această diferență de producție? Vom încerca, pe baza celor constatate la cele două gospodării, să descoperim cîteva din cauze.

După cum am mai arătat, ambele gospodării au vaci din mai multe rase. Așadar, factorul rasă îl excludem din discuție. Să trecem deci la un alt element, esențial, și anume baza furajeră. Aici, diferențele deja încep să se ivească. Și anume, este vorba de faptul că gospodăria colectivă din Șivița a asigurat în acest an pentru animale un sortiment mult mai bogat de furaje. Astfel, în cadrul conveierului, organizat pe 170 de ha. s-au cultivat secară furajeră, sorg, iarbă de Sudan, borceag, lucernă și porumb furajer. La gospodăria colectivă din Tămăoani, pentru furajarea animalelor pe timpul verii se cultivă doar borceag, lucernă, ovăz și porumb furajer. Pentru perioada de stabulație, ambele gospodării au asigurat în toamna trecută cîte circa 10 tone de nutrețuri însilozate pe cap de vacă. De asemenea, s-au asigurat cantitățile necesare de concentrate. In privința administrării concentratelor, trebuie scos în evidență faptul că în vreme ce la gospodăria colectivă din Șivița acestea se dau diferențiat, în funcție de producția de lapte a fiecărei vaci, la cea din Tămăoani, ele sînt administrate în cantități egale fiecărei vaci, indiferent de producția obținută.

Prin urmare, sortimentele de furaje și modul de furajare constituie una din cauzele care duc la o producție diferită de lapte.

Cea de a doua cauză, tot atît de fundamentală ca și prima, se referă la elementul om. Și aici, distingem două aspecte. Primul, e legat de permanentizarea și școlarizarea cadrelor de îngrijitori, iar cel de-al doilea, de cointeresarea materială a acestora. La gospodăria colectivă din Șivița, aceste două probleme se bucură de o mare atenție din partea consiliului de conducere și a organizației de partid. Dovadă, gospodăria a încheiat angajamente cu toți îngrijitorii de animale, prin care aceștia se obligă să lucreze cel puțin 3 ani în acest sector. De asemenea, în primăvara acestui an cei mai mulți dintre îngrijitori, printre care mulgători fruntași ca Oprea Ghiță, Codreanu Stavrică și Manolache Oprea au urmat cursuri de calificare. In ceea ce privește cointeresarea materială a lucrătorilor din sectorul zootehnic, gospodăria aplică la toate fermele de animale sistemul de retribuire după producție care, după cum s-a dovedit, are un rol hotărîtor în sporirea producției. Cum stau lucrurile însă în cealaltă gospodărie? Cu părere de rău trebuie să spunem că la gospodăria colectivă din Tămăoani, problema permanentizării și școlarizării cadrelor de îngrijitori nu este privită cu atenția pe care o merită. Aici, îngrijitorii de animale sînt des schimbați, iar cei 2—3 lucrători din sectorul zootehnic care au fost trimiși la școlarizare, așa după cum spunea tov. Vultur Georgeta, tehnicianul gospodăriei, au venit înapoi după 2—3 zile de la începerea cursurilor. Că consiliul de conducere al colectivei din Tamăoani neglijează problema permanentizării și școlarizării cadrelor de îngrijitori, ne poate fi dovedit din plin și de un alt fapt. Și anume, este vorba de aceea că, colectivista Pamfil Tinca, singura îngrijitoare școlarizată din gospodărie, care a lucrat anul trecut la ferma de păsări, în prezent muncește în cîmp. Este un fapt oarecum lateral problemei pe care o discutăm, dar destul de semnificativ. Referindu-ne la modul de retribuire a îngrijitorilor de animale, trebuie subliniat că gospodăria din Tamăoani îi retribuie pe aceștia cu zile fixe, acordîndu-le o zi-muncă pentru fiecare zi lucrată, indiferent de producția obținută. Că în asemenea situație îngrijitorii nu sînt cointeresați în suficientă măsură în sporirea producției, este limpede de înțeles.

Faptele sînt cele arătate. Acum se pune întrebarea: ce se poate face pentru ca gospodăria colectivă din Tamăoani să sporească producția de lapte, astfel încît să poată ajunge din urmă pe vecina sa din Șivița? Răspunsul nu este greu de dat. E nevoie ca îngrijitorii de animale din prima gospodărie să-și arunce mai des privirea în ograda vecinilor lor și să învețe din experiența acestora. In această privință, un sprijin însemnat trebuie să-l dea organele agricole raionale care au datoria de a organiza schimburi de experiență pe plan raional sau pe grupuri de comune, unde gospodăriile colective fruntașe în obținerea de producții animaliere să le arate celor rămase în urmă modul în care își organizează munca și îi retribuie pe îngrijitorii din sectorul zootehnic.

P. VOICULESCU

Să învățăm din experiența vecinilor

Culturile duble, spor mare de furaje

Referindu-se la creșterea producției animaliere, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat în Raportul prezentat la recenta plenară a C.C. al P.M.R. că dezvoltarea creșterii animalelor și mărirea productivității lor depinde în măsură hotărîtoare de asigurarea unei baze furajere corespunzătoare cantitativ și calitativ. Ținînd seama de faptul că gospodăria noastră colectivă are un număr mare de animale, peste 1.300 capete, membrii consiliului de conducere, în frunte cu tov. Jercan Ion, președintele gospodăriei, au hotărît ca după recoltatul rapiței, secarei furajere și orzului să semănăm pe suprafața de 200 ha porumb pentru siloz.

Ploile căzute în ultima vreme au grăbit dezvoltarea acestei culturi, astfel încît porumbul semănat în miriștea păioaselor „bate" la pieptul omului voinic, fiind prășit pentru a doua oară.

Colectiviștii noștri nu s-au mulțumit numai cu atît. Imediat ce s-a eliberat o suprafață de pe care am recoltat grîul am mai semănat încă 150 de ha tot cu porumb pentru siloz. După ce a răsărit el a și fost grăpat cu grapa stelată, urmînd ca în curînd să-l prășim.

Cele 126 ha de porumb pentru siloz, semănat în primăvară în cultură pură, 85 ha cu lucernă, sfeclă și secară furajeră și cele 350 ha semănate cu culturi duble vor asigura sectorului zootehnic al gospodăriei noastre o bază furajeră puternică care ne va permite să-l dezvoltăm și mai mult.

RADU SIMA
vicepreședinte al gospodăriei agricole colective din Cetate, raionul Calafat, regiunea Oltenia.

Magazinul universal din comuna Simand, regiunea Crișana, este bine aprovizionat cu mărfuri de tot felul. În fotografie: colectiviste cumpărînd materiale pentru rochii de vară.

Ajutat de colectiv, omul se schimbă

Răsfoiam deunăzi un număr al „ediției speciale" a foii volante a S.M.T-ului Făurei din regiunea Galați. Purta data de 9 iulie. La rubrica „Cu ei ne mîndrim" erau înșirate mai multe nume de tractoriști: M. Cherciu, Alexandru Seculiu, Ion Ciucă, Alexandru Mihai, Vasile Mihai... sînt fruntașii stațiunii de recoltare.

— Alexandru și Vasile Mihai sînt frați? îl întreb pe tovarășul Ștefan Luca, directorul stațiunii.

— Da, îmi răspunde directorul și citesc pe fața lui deodată, o urmă de zîmbet, ecoul parcă al unei amintiri. E o întreagă poveste cu băiatul ăsta. Ce mult s-a schimbat Alexandru Mihai, ce bine lucrează acum!

— Dacă vreți s-o ascultați, v-o povestesc, spuse directorul. Era așa dar, începu el, spre sfîrșitul verii lui 1957. La stațiune s-au prezentat mai mulți tineri între 14-18 ani. Veniseră să se înscrie la școala de tractoriști din cadrul stațiunii. Printre ei era și Alexandru Mihai. Nu avea mai mult de 16 ani și era mic de statură. O „mînă" de om. Subțirel, însă vioi. M-am apropiat de el și l-am întrebat: „Pe tine cum te cheamă?". „Alexandru Mihai" mi-a răspuns el. „Și ce vrei să te faci?". „Tractorist, că gospodăria colectivă din satul nostru are nevoie de mecanizatori". Mă uitam la el și zîmbeam. În timpul școlii Alexandru Mihai a fost un băiat bun, silitor. A devenit apoi tractorist și l-am dat să lucreze pe tractor. A trecut o lună, două, trei. Alexandru Mihai nu mai era însă băiatul bun și ascultător din timpul școlii, se ținea de năzbîtii, nu lucra cum trebuie, părăsea tractorul, nu-l îngrijea și se certa cu ceilalți tractoriști din brigadă. Am căutat în fel și chip să-l ajutăm să se schimbe, dar degeaba. Prin decembrie 1959 mă pomenesc cu el la mine în birou, spunîndu-mi: „Vă rog să-mi aprobați transferul. Am „aranjat" să plec la G. A. S. Filimon Sîrbu...". Am încercat totuși să-l conving să rămînă să-și vadă de treabă. N-am reușit. După vreo cîteva luni îl vedeam cam des prin stațiune. Nu îndrăznea însă să „dea ochi" cu mine. Pe la începutul toamnei lui 1960 îl văd din nou prin curtea S. M. T.-ului. Așa, într-o doară, arunc eu o vorbă. „Ce-i cu tine, Sandule, că ne vizitezi așa de des?" A îngînat ceva dar nu l-am înțeles. „Ei hai spune, ce-i cu tine?" îl mai întreb. Își „călcă" pe inimă și zise: „Tovarășe director, aș vrea să stau puțin de vorbă cu dumneavoastră". L-am poftit în biroul meu. „Ei, Sandule, spune ce s-a întîmplat cu tine?". „Tovarășe director, v-aș ruga... îmi este drag S. M. T.-ul... Aici am învățat meserie. Aici lucrează și fratele meu Vasile... Am atîția prieteni în S. M. T.... Vă rog, tovarășe director"... Vorbea cu capul plecat și avea sinceritate în glas. Îmi plăcea cum vorbea copilul ăsta. Mă înduplecă năzdrăvanul. Însă nu i-am arătat. „Nu, Sandule, ai plecat din S. M. T.-ul nostru, rămîi acolo la gospodărie. Și acolo lucrezi pe tractor. Nu, nu te mai primim. Ai învățat meserie la noi. Te-am iubit ca pe copilul nostru. Tu însă ne-ai înșelat așteptările. Nu făceai lucrări de calitate, părăseai lucrul, nu-ți îngrijeai tractorul. Cînd ai plecat de la noi am încercat să te convingem să rămîi și să-ți vezi de treabă. Tu însă n-ai vrut să ne asculți. Stațiunea noastră are nevoie de oameni harnici care să-și vadă de treabă, să răspundă cu cinste de sarcinile pe care le au. Ai fost tu un astfel de om?" Îi vorbeam și în același timp îi căutam ochii. Vroiam să ghicesc ce-i spune privirea.

CARNET DE REPORTER

N-am reușit. Privirile îi căutau în altă parte. Băiatul se rușinase. A plecat tare necăjit. „O să se îndrepte" mi-am zis în gînd. La cîteva zile îl întîlnesc pe Vasile, fratele lui Sandu. Îl întreb: „Ce mai face Sandu, măi Vasile?". „Mi-a spus că a fost pe la dumneavoastră. Poate, tovarășe director, o să-l reprimiți. Mai faceți o încercare". În toamna anului trecut, Alexandru Mihai a fost din nou angajat la noi. Aveam toată încrederea că de acum va lucra bine. Așteptările nu m-au înșelat.

Toamna lui 1960. Brigada I de tractoare lucra pe ogoarele gospodăriei colective „I. C. Frimu" din Făurei Sat. Într-o zi, Alexandru Mihai se prezentă la Vasile Stroie, șeful brigăzii. Comunistul Vasile Stroie știa despre acest lucru. Îl anunțase directorul, care îi ceruse să se ocupe de el cu toată grija.

— Ce-i Sandule, ne dai tîrcoale?. Ce cauți pe la brigada noastră, îi zise șeful brigăzii.

— Am fost repartizat să lucrez la brigada matale.

— Fugi măi de aici, eu nu primesc în brigada mea tractoriști ca tine. „Băieții" mei sînt unul și unul. Cînd e vorba de treabă, lucrează nu glumă. Pe cînd ție, îți place mai mult să umbli de colo pînă colo. Nu mai la treabă nu ți-e ție gîndul.

— Asta a fost odată, nene Vasilică. Dă-mi numai în primire un tractor și-ai să te convingi.

— Voi ce ziceți, băieți? i-a întrebat Stroie pe ceilalți tractoriști din brigadă.

— Știm noi, tovarășe Stroie, dacă așa o să fie cum spune el? Să-l mai încercăm totuși o dată, cu condiția însă să nu ne facă brigada de rîs, au spus tractoriștii.

...Campania de toamnă a anului 1960 se încheiase. Alexandru Mihai era acum printre fruntași. Silitor a fost Alexandru și la învățămîntul profesional din timpul iernii. Dar iată c-a venit primăvara. Tractoarele au pornit la pregătirea terenului și însămînțarea porumbului. Și în această campanie Alexandru Mihai a fost printre fruntași.

...Citesc mai departe la rubrica „Cu ei ne mîndrim" din foaia volantă a S. M. T.-ului Făurei: „...pe tot timpul recoltatului Alexandru Mihai a reușit ca în fiecare zi să strîngă cu combina lui între 16-20.000 kg. de grîu".

— Aceasta-i „povestea" lui Sandu. Ajutat de colectiv, de comuniști, omul s-a schimbat. Acum ne mîndrim cu el, spuse la despărțire tovarășul Ștefan Luca, directorul S. M. T.-ului Făurei.

GH. BACIU

Căminul cultural — școala colectiviștilor

Căminul cultural din comuna Unirea, regiunea Cluj, a organizat o serie de activități cultural-educative. De exemplu, în ultima perioadă, în cadrul căminului cultural din comună s-au ținut numeroase conferințe: „Colectivizarea agriculturii și întărirea economică a G.A.C.", „Munca în comun și dezvoltarea avutului obștesc", „Ce este fondul de bază", „Îngrijirea animalelor", „Agrotehnica sfeclei de zahăr" etc.

La rîndul său formația de teatru a prezentat piesele „Logodna furtunoasă". „Fata tatii cea frumoasă", „Un musafir picat din cer" etc. O dată cu aceasta brigada de agitație a satirizat unele stări de lucruri și a popularizat pe colectiviștii fruntași, arătînd succesele obținute de gospodăria colectivă.

Prin aceste activități căminul cultural contribuie temeinic la dezvoltarea economică a gospodăriei colective și la educarea socialistă a colectiviștilor.

IOSIF BARB
corespondent

Colectiviști în bănci

76 de „elevi"

La început nu m-am dumirit bine cine sînt, întrucît în eleganta sală a cantinei Centrului școlar viticol Odobești la ora aceasta de prînz stăteam cu iau masa elevii.

— Păi tot elevi sînt și dînșii, îmi explică tovarășul inginer Tudosie, directorul stațiunii experimentale viticole de aci. Numai că... cam mai în vîrstă...

Îi privesc cu luare aminte cum mînuiesc cuțitele și furculițele servind friptura de purcel cu cartofi și salată de roșii. N-ai crede că în sală, la mesele acoperite cu geamuri de cristal, iau masa fiice și feciori de țărani, care în anii regimului burghezo-moșieresc au argățit prin ogrăzile bogătanilor, hrănindu-se cu mămăligă rece și ceapă, pe la colțuri de grajduri.

— Cele șase luni de învățătură aci, la școală, îmi spune tovarășul ing. Tudosie îi vor familiariza mult cu tainele viticulturii noi. Ei vor fi apoi, alți purtători ai agrotehnicii noi în masa colectiviștilor din satele respective.

Aflu că anul acesta, la 25 martie, 75 de colectiviști bărbați și femei, în majoritate foarte tineri și deținînd deja funcția de brigadier, au venit la Centrul școlar viticol Odobești spre a se specializa. Au venit din sate și comune îndepărtate din raioanele Tecuci, Focșani și Panciu. Unii cu oarecare cunoștințe despre lucrările în vii, bineînțeles căpătate din practica muncii în satele de obîrșie. Alții fără să cunoască măcar noțiuni elementare din viticultură ca, de pildă, arăcit, copcit, sau altele.

Aici la școală însă, planul de lecții nu urmărește numai a-l înarma pe „elevul" respectiv cu cunoștințele necesare funcției de brigadier viticol, ci și cu cunoștințe generale de limba romînă, matematică. În plus două materii, legumicultura și pomicultura sînt incluse în programa analitică cu scopul de a-i ajuta pe viitorii absolvenți ai cursului de 6 luni să poată conduce cu competență lucrările dacă va fi nevoie și în aceste importante sectoare, în gospodăriile colective din care fac parte.

După ce au luat masa, stăm de vorbă cu mai mulți „elevi". Au întîlnit aci profesori cum sînt: Toma Cojocaru, Groza Ecaterina sau Comșa Gheorghe, care i-au ajutat ca într-un timp foarte scurt să-și însușească noțiuni și metode de lucru de care nu auziseră pînă atunci. Deosebit de mult au învățat în răstimpul de cînd se află la școală, de la profesorul de viticultură D. Dănulescu. Acesta a știut prin lecțiile teoretice și practice predate, prin felul lui prietenos de a-și apropia oamenii, să cucerească întîi inimile oamenilor și apoi să se adreseze minții care urma să acumuleze noile cunoștințe.

Brigadiera Argint Anghelina de la gospodăria colectivă din Vîrteșcoi mi-a vorbit despre orele profesorului Dănulescu, cu bucurie și chiar cu oarecare emoție.

— Eu am mai lucrat în vii, îmi spune brigadierul Bratu C. D-tru, de la gospodăria colectivă „21 Decembrie" din Jariștea. Înainte de 23 August, am muncit pe dezelate la chiaburii Hoinărește D-tru, sau Pricop Vasile. Dar multe din ale viticulturii nu cunoșteam. De la tovarășul Dănulescu însă, am învățat cei cum se face corect tăiatul viei, altoitul în verde, o serie de lucrări ale solului. Dînsul ne-a arătat întîi teoretic, apoi practic, cu migală și cu răbdare, cum să executăm unele operații dificile.

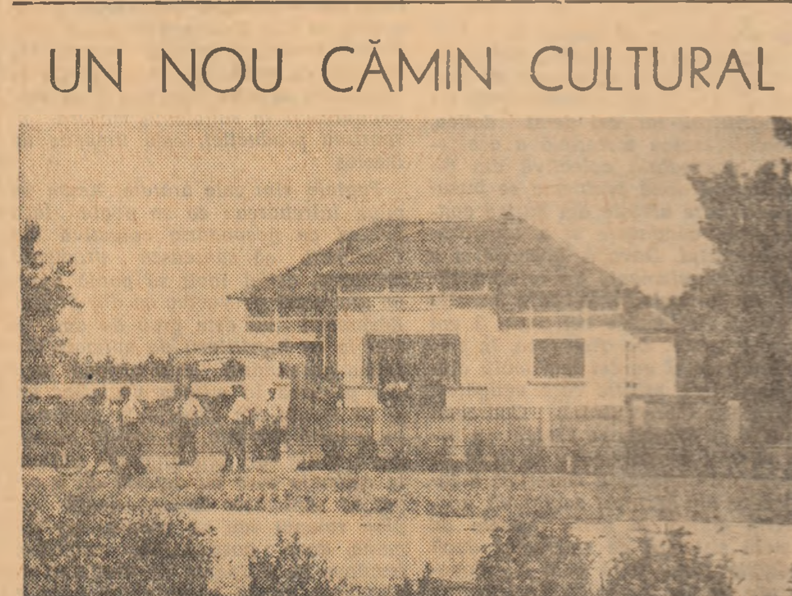
Cuvinte asemănătoare au avut despre profesorii lor și alți elevi ca Iordache C-tin sau Popescu Vasile.

...Peste puține zile — la 25 august — cei 76 de colectiviști — acum proaspeți absolvenți ai cursului de la Centrul școlar Odobești — se vor întoarce în comunele lor. Ei vor deveni piloni puternici ai dezvoltării acestei prețioase ramuri de activitate, viticultura, vor contribui la extinderea metodelor moderne de lucru.

De aceea ei adresează mulțumiri partidului și guvernului nostru, care i-au sprijinit să se califice temeinic într-o meserie destul de dificilă ca aceea pe care o vor practica. Pentru că am omis să precizez un amănunt foarte important: pe tot timpul școlarizării fiecăruia, i s-a asigurat cîte 45 de zile-muncă lunar. Iar întreținerea și toate celelalte cheltuieli pentru învățătură — caiete, rechizite etc. — nu i-a costat un ban.

AL. RAICU

UN NOU CĂMIN CULTURAL

În comuna Basarabi, regiunea Oltenia, a fost dat în folosință un nou cămin cultural, cel pe care îl vedeți în fotografie.

Ion Grigorescu:
„PASĂREA FENIX"

Asemeni legendarei păsări Fenix care a reînviat din propria ei cenușă, Polonia distrusă sistematic de hoardele naziste, a reînviat în anii puterii populare, mult mai mîndră încă.

Talentatul reporter Ion Grigorescu, fost corespondent de presă la Varșovia, își adună în acest volum o serie de reportaje, în care notîndu-și impresiile din țara prietenă, dezvăluie tocmai acest „miracol" al reînvierii Poloniei.

Dezvăluirea miracolului presupune însă, înainte de toate, zugrăvirea dezastrelor provocate de bestiile hitleriste, și reporterul evocă

Ce să citim

foarte viu tragedii care trăiesc puternic în memoria fiecărui polonez, fie descriind ședințele procesului intentat criminalului de război Erich Koch, fostul gauleiter al Prusiei Orientale și guvernator suprem hitlerist al Bielorusiei și Ucrainei Sovietice, fie descriind rămășițele adăpostului subteran pe care Hitler și-l construise în Silezia și de unde conducea operațiile pe frontul de est, fie înfățișînd deportări, incendieri, suferințe personale. Căci hitleriștii n-au cruțat nimic: au omorît ori deportat milioane de oameni, au bombardat și incendiat orașe, au dărîmat monumente istorice, au ars tablouri și biblioteci.

Multe din pagini sînt însă consacrate oglindirii avîntului cu care poporul polonez a purces imediat după eliberarea sa de către glorioasele armate sovietice la reconstrucția patriei sale, dramatismului luptei pe care a desfășurat-o, relevat sub aspecte dintre cele mai variate. De asemenea, scriitorul ne înfățișează mîndria constructorilor de a fi izbutit să-și reclădească patria și s-o înfrumusețeze, de a-și făuri un viitor luminos și hotărîrea fermă de a-și apăra cuceririle și creația. Sînt semnificative în acest sens reportajele **Varșovia lui Canaletto, Pragul, Oameni urgent căutați, Miracolul Varșoviei, Dialoguri la Nowa Huta.**

Reporterul știe să valorifice amănuntul de viață (un crîmpei de biografie, o durere, o atitudine) ca și cifrele statistice, pentru a comunica acest fenomen de importanță istorică excepțională care e renașterea din moloz și cenușă a eroicei Polonii, renăscută azi nu numai prin cărbunele ei, dar și prin oțelăriile fine care se înalță la Nowa Huta, nu numai prin vasele ei maritime, dar și prin arhitectura ei.

„Pasărea Fenix" e o carte emoționantă care prilejuiește cunoașterea unui popor din marea familie a țărilor socialiste alături de care luptăm umăr la umăr pentru triumful ideilor marxist-leniniste.

Oaia și fasolea

(Din cauza neglijenței conducerii gospodăriei colective „Dobrogeanu Gherea" din comuna Curcani, raionul Oltenița, în loc să fie valorificate 4.500 kg. fasole verde au fost date la oi).

Președintele Marin
A ieșit la cîmp puțin,
Admirînd fasolea verde
Și își zice: „N-am ce pierde
Dacă o mai las o leacă
Să se lege bine-n teacă!"
Dar fasolea crește, crește
Și-ntre timp... îmbătrînește.
Cînd văzut-a dăndănaia
C-a îmbătrînit păstaia,
Să vezi zor, nevoie mare,
Ies cu toții la recoltare
Și după ce-o recoltează,
Președintele oftează
Cam cu jumătate glas:
„Aoleu, ce grijă-am tras!"
Dar acum altă belea:
Ce să mai facă cu ea?
Și tot Cristea N. Marin
Zice iute: — Stați puțin!
Ce ne batem capul noi,
Nu știți că avem și oi?
Și să vezi, măi frățioare,
Ce meniu la bălăioare:
Dimineața, vasăzică,
Felul unu: fasolică —
Mai spre prînz, nene Manole,
Alte porții de fasole —
După-amiază mînca oaia
Cu-aceeași poftă păstaia
Și, ca să se mai dezmierde
Seara... tot fasole verde!
Ziceau oile-ntre ele
Cu păstaia-ntre măsele:
— Cumsecade președinte!
Cum vrea el să ne alinte
Cît de colo vezi că ține
La sectorul de ovine
Și ne bucură că d-ala
A lucrat exact...ca oaia!

VALERIU FILIMON

În consfătuirile de producție
Propuneri valoroase, rezultate bune

— Ne-am convins pe deplin, îmi spune de curînd mulgătorul Țăranu Constantin, că dacă organizăm cum trebuie consfătuirile de producție, putem rezolva cu ușurință multe probleme spinoase ce se ivesc în procesul de producție. Multă vreme, la noi, la gospodăria de stat Pufești — regiunea Bacău, aceste consfătuiri se țineau întîmplător, fără o ordine de zi sistematică mai dinainte stabilită. Acum însă, ajutați de organizația de partid, am făcut o cotitură de seamă în această privință.

Într-adevăr, contribuția activității sindicale (dezvoltarea întrecerii socialiste, popularizarea fruntașilor, consfătuirile de producție) s-a văzut cu deosebită claritate, în primul semestru al acestui an. De unde în perioada corespunzătoare a anului trecut, planul de producție la lapte de vacă era aci neîndeplinit, iar prețul de cost mai mare decît cel planificat, acum, în primele 6 luni ale anului, față de planul de 2.008 hl lapte s-au obținut 2.111 hl, iar prețul de cost a fost redus.

La consfătuirile de producție muncitorii din sectorul zootehnic au ridicat problema apei necesare adăpării vițelor. Fîntîna folosită în acest scop la grajdurile de vaci are un debit mic și ca urmare, asigurarea apei se face cu greutate. Mulgătorii au propus să fie construit un castel de apă sau să se foreze fîntîni noi prin care să se înlăture toate neajunsurile. Propunerea pentru construirea unui castel de apă se concretizează în fapte. Această construcție a fost începută de curînd.

Și în privința adăpostirii animalelor s-au purtat discuții la consfătuirile de producție, întrucît grajdurile existente au devenit neîncăpătoare. (La sfîrșitul anului gospodăria va avea 193 de vaci față de 172 existente în prezent, iar pînă în 1965 — 385 de capete). Ținîndu-se seama de justețea propunerilor mulgătorilor de a se asigura spațiul corespunzător, Trustul Gostat Bacău, la cererea consiliului gospodăriei, a aprobat construirea a încă unui grajd pentru 100 de capete.

Deosebit de rodnică a fost ultima consfătuire de producție, ținută de curînd în acest sector. Ordinea de zi a fost anunțată din vreme, astfel încît mulgătorii s-au putut pregăti temeinic pentru a lua parte la discuții. Darea de seamă prezentată de către organizatorul grupei sindicale, tov. Țăranu Constantin, a scos în evidență faptul că în luna iunie, majoritatea mulgătorilor au obținut depășiri ale planului de producție, fapt ce a contribuit la realizarea și depășirea planului pe gospodărie. S-a mai arătat că consiliul gospodăriei s-a ocupat cu grijă de strîngerea și depozitarea în bune condiții a furajelor necesare vacilor (lucerna cultivată pe 50 ha, borceagul pe 40 de ha, secara masă verde pe 40 ha) astfel încît să se asigure nutrețuri de cea mai bună calitate. S-a mai subliniat că la porumbul pentru siloz, cultivat pe 40 ha s-au dat 3 prașile mecanice și trei manuale, care au creat condiții bune pentru obținerea unei recolte mari în acest an.

În cadrul consfătuirii s-au făcut și de data aceasta propuneri valoroase. Mulgătoarea Natalia Harabagiu, de exemplu, a cerut să se mecanizeze aducerea borhotului în grajduri arătînd totodată că e pe deplin posibilă construirea unei platforme de metal; mulgătorul Gavrilă Gheorghe a subliniat că se impune grăbirea construcției necesare asigurării apei, luîndu-se măsuri concrete în acest scop. Îngrijitoarea Baciu Adina a propus ca și la grajdul cel nou, în construcție, să se prevadă încăperi speciale pentru viței de la 0—6 luni, așa cum s-a procedat și la grajdurile vechi. Brigadierul Gavrilă Grigore a criticat pe mulgătorul Seciu Constantin, care în ultima vreme s-a obișnuit să vină cu cîte o jumătate de oră mai tîrziu la program. Alți mulgători au propus ca pășunatul vacilor să se facă seara, întrucît din cauza căldurii, ziua ele nu se hrănesc bine. Alții au cerut ca brigadierii să ia măsuri pentru asigurarea cantităților necesare de lucernă ce trebuie date la iesle vacilor.

Toate propunerile au fost notate cu grijă și studiate ulterior de consiliul gospodăriei și de comitetul sindicatului, iar unele dintre ele — ca de pildă cele privitoare la transportul unor cantități îndestulătoare de furaje verzi la grajd — îndeplinite.

— Planul de producție pe cap de vacă furajată, mi-a spus tov. Harabagiu Alexandru, președintele comitetului sindicatului, este în acest an de 2.500 de litri. Dar cea mai mare parte a mulgătorilor s-au angajat să obțină cîte 3.000 de litri, cu un preț de cost redus. Comitetul sindicatului îi va sprijini și în mai mare măsură ca pînă acum pentru a-și îndeplini cu cinste angajamentele. La aceasta, o contribuție de preț o vor avea, ca și pînă acum, consfătuirile de producție.

ION DRINCU

ÎN ÎNTRECERE

Lucrătorii din toate sectoarele de activitate ale gospodăriei de stat Mărășești se străduiesc să întîmpine în acest an cu realizări cît mai de seamă măreața zi de 23 August.

La ora cînd scrim aceste rînduri, recoltatul celor 610 ha cu grîu a fost terminat. Mulți combineri cum sînt Căldărescu Ion, Simion Vasile și Vulpoi Ion din brigada 8-a, Mircă Miluță și Cosma Vasile din brigăzile a 9-a și a 10-a s-au străduit, în cadrul întrecerii socialiste pentru titlul de cel mai bun mecanizator să obțină cît mai mari randamente zilnice. Nici unul dintre cei evidențiați mai sus n-a recoltat mai puțin ca 16—18.000 kg grîu zilnic. Acum, cu toții continuă cu avînt sporit arăturile adînci de vară și însămînțările de culturi duble. Pînă zilele trecute au și arat 220 ha și au însămînțat cu porumb pentru siloz 80 de ha.

Și la via ce ocupă 286 de ha, muncitorii și brigadierii au executat lucrările prevăzute de regulile agrotehnice, la timp și la un înalt nivel calitativ, mai ales că în urma ploilor dese s-a ivit pericolul manei. S-au efectuat pe întreaga suprafață cu vii șase stropiri contra manei. De asemenea, spre a se menține solul curat și afînat între rîndurile de viță s-au făcut 3 prașile. Mai trebuie adăugat că în vii legatul lăstarilor s-a făcut de două ori, iar acum este pe terminate al treilea.

Întrecerea socialistă între brigăzi este în toi. Lîngă panoul de onoare de la centrul gospodăriei noastre, a fost construit un grafic pe care se urmăresc rezultatele obținute în întrecerea socialistă de către brigăzile din gospodărie, care au în grijă și viile. Pînă acum, la rubrica „rachetă" figurează brigăzile conduse de tov. Simion Vladimir și Leca Maria. Firește, graficul nu-i neglijează nici pe codași. La rubrica „car cu boi" figurează brigada condusă de Dodi Andrei, la rubrica „melc" cea condusă de Popa D-tru... La toate consfătuirile de producție pe grupe sindicale, analizîndu-se rezultatele obținute în întrecerea socialistă, așa cum sînt înfățișate în grafic, se poartă discuții rodnice între muncitori, care duc la îmbunătățirea muncii, la înlăturarea lipsurilor.

Începînd cu acest an, gospodăria noastră a dezvoltat în mare măsură și sectorul zootehnic. Trebuie să arătăm că în primele 6 luni și jumătate ale anului, planul de producție la lapte, de la cele 118 vaci pe care le avem, a fost îndeplinit, iar prețul de cost a fost redus față de cel planificat. Mulgători cum sînt Țuiu Ion, Prelipceanu Petre, Zbaric Profira și alții (care s-au angajat să realizeze în acest an cîte 3.200 litri lapte pe cap de vacă furajată, în loc de 2.600 litri cît e planificat) au și obținut depășiri ale planului la zi, între 300—600 litri.

În fiecare zi se desfășoară o întrecere entuziastă la tabăra de vară a vacilor pentru o cît mai bună îngrijire și furajare rațională a vacilor.

Merită a fi subliniat că și mulți ciobani de la ferma de oi a gospodăriei care numără acum 1.630 de capete, și-au îndeplinit angajamentul producînd lînă peste plan. Printre aceștia sînt tov. Ardeleanu Ion și Samoilă Gheorghe, care au fost popularizați la gazeta de perete.

În sfîrșit, trebuie menționat că și la maternitatea de scroafe și la lotul de tineret porcin muncitorii obțin rezultate bune. Îngrijitori cum sînt Panea Vasile și Pîrvu Ilie au obținut la o fătare cîte 8 purcei îndicați de la fiecare scroafă în loc de 7 purcei cît era planificat — la greutatea medie de 17 kg. fiecare.

Consiliul gospodăriei și comitetul sindicatului au analizat de curînd și situația îndeplinirii angajamentelor luate de muncitori în ceea ce privește realizarea de economii în cinstea zilei de 23 August. Acestea se ridică la 53.000 lei.

Ing. TOMA LECA
directorul gospodăriei de stat Mărășești regiunea Galați
și
V. AGAPIE
președintele comitetului sindicatului

Pentru răspîndirea cărții

Un panou așezat chiar în fața cooperativei de consum din comuna Gelu, regiunea Banat, îți atrage fără să vrei atenția. El reprezintă chipul unei femei și al unei școlărițe căreia i se înmînează o carte.

Gestionara utemistă Maria Pisău se bucură mult cînd îi ceri din raft o carte. Îți recomandă și te îndeamnă să cumperi cutare sau cutare carte. M-am convins că aceasta o face nu numai ca să îndeplinească planul sectorului de librărie ci și pentru că se simte datoare să participe și ea la munca de culturalizare.

În fiecare duminică și chiar în alte zile, cooperativa din Gelu organizează cu ajutorul salariaților ei vînzarea de cărți și la domiciliu.

Deunăzi am întîlnit-o la sediul gospodăriei colective din comună, cu servieta doldora de cărți, pe utemista Zorca Babici, popularizînd cărțile sosite la cooperativă și îndemnînd oamenii să le cumpere.

— Avem cărți interesante și ieftine — spunea ea. Face să le citești. Poftiți dacă vreți cărți cu conținut agrotehnic. Cărțile sînt în limba romînă, germană și sîrbă, după dorința colectiviștilor care locuiesc în Gelu.

Mulți colectiviști din Gelu printre care Petrov Rădivoi, Savie Velinca, Iorgovan Miroslav și alții și-au format biblioteci personale cu cărțile cumpărate după plac de la cooperativa comunei.

I. SBIRCIOG
corespondent

Pe urmele materialelor publicate

Un corespondent al ziarului nostru ne-a informat de curînd că la prăvălia sătească din Milășel a cooperativei de consum, din cauza unor deficiențe de aprovizionare, uneori lipsește petrolul lampant, unsoarea de căruță și alte mărfuri trebuincioase țăranilor muncitori. Ca urmare a sesizării cu privire la cele de mai sus, publicată în nr. 747 al ziarului nostru, U.R.C.C. Reghin ne-a răspuns de curînd că cele arătate în ziar au fost juste.

În scopul remedierii lipsurilor semnalate, prăvălia sătească din Milășel a fost aprovizionată cu 800 litri petrol (urmînd a se mai aduce și alte cantități necesare), s-a făcut comanda necesară la I.C.I. Tg. Mureș pentru aprovizionarea cu unsoare de căruță etc.

Pentru faptul că conducerea cooperativei din comuna Milășel n-a luat măsuri la vreme ca la prăvăliile sătești să se găsească în permanență mărfurile necesare, cei vinovați au fost sancționați cu avertisment.

★

În nr. 743 al ziarului nostru a fost publicat articolul intitulat *„Unii prășesc alții..."* în care se arăta că în unele comune ale raionului Craiova lucrările de întreținere a culturilor sînt mult întîrziate.

Răspunzînd celor subliniate în articol, secția agricolă a sfatului popular al raionului Craiova ne-a arătat că în comunele unde prășitul era rămas în urmă au fost trimiși ingineri agronomi de la raion în scopul impulsionării lucrărilor. Ca urmare a bunei organizări a muncii, în scurt timp a fost terminat prășitul al 3-lea la porumb, sfeclă de zahăr și floarea-soarelui și s-a trecut la prașila 4-a.

★

„Nu-și face datoria" se intitula un articol publicat în nr. 746 al ziarului nostru, în care între altele un corespondent voluntar sublinia că agentul veterinar Bodnariuc Mihai din comuna Rona de sus, raionul Sighet, dovedește delăsare în muncă, neîndeplinindu-și obligațiile profesionale, atunci cînd i se cere sprijinul de către țăranii muncitori.

Ca urmare a acestei sesizări, comitetul executiv al sfatului popular al comunei Rona de sus, ne-a informat că întrucît agentul veterinar Bodnariuc Mihai nu s-a aflat la prima abatere, au fost luate măsuri de sancționare. La ședința comitetului executiv în cadrul căreia s-a analizat articolul publicat în ziar, a participat și tov. Bodnariuc Mihai, care și-a luat angajamentul ca pe viitor să-și ducă la îndeplinire cu conștiinciozitate sarcinile ce-i revin.

★

Analizînd problema consfătuirilor de producție în sectorul zootehnic al gospodăriei de stat Aiud, regiunea Cluj, ziarul nostru a publicat în nr. 749 un articol în care între altele, se arată că în această unitate sporul de creștere în greutate la tineretul taurin n-a fost îndeplinit în primul semestru al anului, că au existat și alte deficiențe în îngrijirea și furajarea vacilor, dar că acestea n-au fost discutate cum se cuvine de către conducerea și comitetul sindicatului din gospodărie.

Răspunzîndu-ne, consiliul gospodăriei de stat Aiud ne-a arătat că cele semnalate au fost juste. În scopul înlăturării lipsurilor, au fost luate o serie de măsuri tehnico-organizatorice cum sînt: alimentarea vițeilor la biberon, organizarea de tabere de vară pentru viței și pentru vaci, instalarea unui separator de lapte pentru a se asigura cantitățile de lapte necesare alimentării vițeilor etc. Totodată, a fost angajat personal calificat pentru îngrijirea și furajarea vițeilor, în raport de vîrstă și greutate. Ca urmare a măsurilor luate, în luna iunie planul sporului de creștere în greutate la tineretului taurin a fost realizat în procent de 110 la sută. În scopul evitării risipei de furaje au fost instalate platforme pentru masă verde în apropierea grajdurilor. Pentru a se asigura furaje de calitate, șirele de fîn sînt acum prevăzute la bază cu poduri, iar deasupra se acoperă bine.

Ștefan Sinca, președintele gospodăriei colective din Pecica, raionul Arad, și inginerul agronom Edgar Valentin, examinînd stadiul de dezvoltare al porumbului pentru boabe.

HOTĂRÎRI ÎNȚELEPTE

În 1958, pentru prima oară, gospodăria colectivă din comuna 23 August, regiunea Dobrogea, a aplicat retribuirea colectiviștilor pentru munca la culturile prășitoare nu numai după numărul de zile-muncă efectuate, ci și după producție. Rezultatele au fost dintre cele mai bune. Ca urmare a cointeresării colectiviștilor, aceștia au dovedit preocupare sporită pentru executarea unor lucrări de calitate, aplicarea de îngrășăminte organice și minerale, au început să participe cu mult mai multă regularitate la munca în gospodărie.

Producțiile la hectar au fost astfel de la an la an tot mai mari. În 1960 bunăoară, s-a obținut în medie la hectarul cultivat cu porumb cîte 4.128 kg. boabe.

În aplicarea retribuirii suplimentare, adunarea generală a gospodăriei de aici a hotărît pentru anul trecut unele modificări ale condițiilor de retribuire, care merită să fie subliniate. Prima modificare se referă la cota parte ce se atribuie colectiviștilor drept premiu pentru depășire. Dacă în anii din urmă li se dădea acestora ca premii 50 la sută din cantitatea obținută în depășire, anul trecut partea cuvenită ca premiu a fost stabilită la 30 la sută din cantitatea obținută peste plan. Măsura are explicațiile ei. Principala este aceea că pentru obținerea de producții tot mai mari, S.M.T.-ul își aduce o importantă parte de contribuție. Acum este mult mai ușor pentru colectiviști să execute la cultura porumbului, de pildă, 3 și chiar 4 prașile. Aceasta pentru că S.M.T.-ul dispunînd de utilajul necesar, prășește pe rînduri suprafața cultivată cu prășitoare, lucru ce nu era cu putință cu 2—3 ani în urmă.

Pe de altă parte, în afară de îngrășămintele naturale încorporate în sol, gospodăria primește cantități tot mai mari de îngrășăminte chimice prin a căror folosire sporește de asemenea, fertilitatea pămîntului. Ar mai fi de adăugat aici faptul că s-au creat condiții mai bune pentru organizarea asolamentelor și deci pentru o bună rotație a culturilor și creșterea capacității de producție a terenului gospodăriei. De acești factori a ținut seama adunarea generală cînd a hotărît să stabilească noi norme, mai juste, de premiere.

A doua modificare privește premierea propriu zisă din depășirile la porumb. „Să continuăm cu premierea în produse, sau gospodăria să valorifice aceste produse, iar noi să primim bani ?" a fost întrebarea pe care și-au pus-o mulți colectiviști. Trebuie spus că prin retribuirea de bază, la zile-muncă, gospodăria colectivă asigură membrilor săi o cantitate de porumb suficientă nevoilor de consum din gospodăria personală. Aproape în toate cazurile, porumbul primit drept premiu pentru depășire, colectiviștii îl vindeau. Dar aceasta însemna de foarte multe ori irosire de timp, cereri de căruțe pentru transport și alte asemenea necazuri. Așa stînd lucrurile, adunarea generală a fost unanimă în hotărîrea sa : „Gospodăria colectivă să predea la baza de recepție tot porumbul cuvenit colectiviștilor drept retribuire suplimentară, iar banii rezultați să-i repartizeze acestora corespunzător valorii premiului.

Astfel, gospodăria a predat anul trecut statului 230.000 kg de porumb știuleți peste cantitatea contractată. Fiecărui colectivist i s-au dat banii pe cantitatea de porumb cuvenită ca retribuție suplimentară. Badea Gheorghe a primit bunăoară, 1.240 de lei, Marin Gh. Ion 1.170 lei, Gheorghe Ciobanu 1.246 lei etc.

Firește că hotărîrea de a se repartiza colectiviștilor drept premiu bani în loc de produse rămîne valabilă și pentru viitor.

T. OPREA

Au îndeplinit planul la cumpărări de animale

In ultimii ani, gospodăria noastră colectivă a dezvoltat simțitor fermele de animale de producție. Acest lucru se oglindește din plin în volumul tot mai mare de venituri bănești pe care sectorul zootehnic îl aduce gospodăriei. Astfel, față de anul trecut cînd creșterea animalelor ne-a adus un venit de 570.000 lei, în acest an planul de producție prevede realizarea din acest sector a unui venit bănesc de 800.000 lei, sumă care fără îndoială că va fi depășită.

La realizarea acestor venituri, o contribuție însemnată o aduce și ferma de taurine. Convinși că creșterea vacilor de lapte este o ramură de producție foarte rentabilă am hotărît ca în acest an să dezvoltăm și mai mult sectorul respectiv. De aceea, adunarea generală a stabilit ca anul acesta să mai cumpărăm 30 de vaci cu lapte și 30 de vițele. Trebuie subliniat că în realizarea acestor obiective un sprijin prețios l-am primit din partea statului care, în urma apariției Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri privind creșterea numărului de animale în gospodăriile agricole colective, ne-a acordat, pe termen lung și fără dobîndă, credite în valoare de 100.000 lei pentru procurări de animale. Alți circa 20.000 lei i-am alocat din fonduri proprii. Avînd banii necesari, imediat după apariția Hotărîrii, noi am trecut la cumpărarea animalelor. Comisia de cumpărări, formată din Păcuraru Ion, membru în consiliul de conducere al gospodăriei, Stefan Pintilie, din comisia de revizie, Crăciun Ștefan, maistru veterinar la comună și Oraschi Nicolae, medic veterinar de circumscripție, a început să achiziționeze vite din comună și din tîrgurile care au loc în satele vecine. Pînă zilele trecute, comisia cumpărase pe plan local 14 vițele și 24 de vaci. Prin I.S.A.A.R. ne-au sosit, de asemenea, din regiunea Suceava 6 vaci și 12 vițele. Așadar, noi am îndeplinit, iar la vițele chiar am depășit planul de cumpărări. În prezent avînd în proprietate obștească 604 taurine, din care 150 vaci cu lapte. Paralel cu creșterea efectivelor în gospodărie se duce o muncă susținută și pentru ridicarea producției acestora. Unele rezultate le-am dobîndit și în această privință. Producția de lapte obținută pînă acum ne dă garanția că vom realiza și poate chiar depăși prevederile planului.

Sîntem hotărîți ca pe viitor să luptăm cu și mai multă perseverență pentru sporirea numărului de animale și a producției animaliere, sarcină de mare importanță pusă în fața noastră de documentele ultimei plenare a C.C. al P.M.R.

PETRICĂ ALEXANDRU
președintele gospodăriei colective „Steagul lui Lenin" din comuna Băleni, regiunea Galați

TREIERIȘUL ȘI ARATURILE

(urmare din pag. 1)

podăriei din comuna Gh. Lazăr, raionul Slobozia, au organizat un schimb de noapte în vederea terminării la timp a arăturilor adînci de vară. Și în timp ce în gospodărie se treieră grîul de pe ultimele hectare, patru tractoriști, în frunte cu Neagu Alexandru, ară în timpul nopții terenul de pe care s-a ridicat recolta de păioase. Pînă acum cîteva zile, harnicii tractoriști au efectuat arături pentru însămînțările de toamnă pe suprafața de peste 200 de ha. Antrenați în întrecere socialistă, ei depășesc norma la arături cu 30—40 la sută, efectuînd lucrări de bună calitate".

PUȚINE ARĂTURI ȘI ÎNSĂMÎNȚĂRI DE CULTURI DUBLE

„În gospodăriile colective din raionul Negru Vodă — ne scrie tov. **Traian Barbălată** — arăturile adînci de vară sînt mult rămase în urmă. Pînă acum cîteva zile se araseră aproape șapte mii de hectare din cele 47.164 hectare planificate. Unele gospodării colective, ca cele din comunele Limanu, Pecineaga, Cerchezu și altele, au executat, ce-i drept, arături pe 250—320 hectare, dar în gospodăriile colective din comunele Pelinu, Chirnogeni, Negru Vodă, Topraisar, Negrești și Osmancea, arăturile adînci de vară au fost executate numai pe suprafețe de 20—70 hectare.

Ocupîndu-se și de situația însămînțărilor duble, tov. Traian Barbălată scrie în încheiere : „Puține arături, dacă ținem seama că aici lucrează 588 de tractoare, și foarte puține hectare însămînțate cu culturi duble. Numai 900 de ha, ceea ce, este subliniem, mult sub posibilități".

In G. A. C.-urile din raionul Titu

Să fie intensificat ritmul construcțiilor agrozootehnice

În gospodăriile agricole colective din raionul Titu — ca de altfel și în celelalte raioane ale regiunii București — se acordă o atenție deosebită sporirii numărului de animale, proprietate obștească.

Mărirea densității numărului de animale și păsări la 100 hectare teren impune însă construirea într-un termen scurt și la costuri reduse a unor grajduri și clădiri anexe durabile, rezolvîndu-se totodată în mod corespunzător și alimentările cu apă.

La fermele de vaci ale gospodăriilor colective din raion, s-a planificat să se construiască în acest an și un important număr de grajduri de bovine din fonduri proprii și din creditele acordate de stat. Majoritatea grajdurilor de vaci sînt începute iar unele chiar date în funcțiune. La gospodăria agricolă colectivă „Ana Ipătescu" din comuna Odobești, de pildă, sporirea efectivelor de vaci și vițele este realizată conform planului, iar construcția grajdului a fost terminată. Se lucrează acum la turnatul fundațiilor pentru maternitatea de scroafe. Președintele gospodăriei — tov. Năstase Iordan — se preocupă atent și de mersul lucrărilor de construcții, cu toate că muncile agricole se desfășoară din plin. Sînt asigurate, de asemenea, materialele pentru construcția pătulului de porumb, iar zona rezervată fermei de păsări este delimitată conform schiței de sistematizare.

Exemple bune întîlnim și la gospodăria agricolă colectivă „Vasile Roaită" din comuna Crovu, precum și la alte gospodării colective din raion unde se depun străduințe pentru a se realiza la timp și în bune condiții grajdurile pentru bovine și celelalte adăposturi destinate animalelor.

Sînt însă în raion unele gospodării colective unde construcțiile agrozootehnice sînt rămase în urmă. La gospodăria agricolă colectivă „Gh. Doja" din comuna Costeștii din Vale, bunăoară, cu toate că a fost asigurat efectivul de vaci și vițele planificat, construcția grajdului este întîrziată deși unitatea respectivă s-a aprovizionat din vreme cu cele necesare. În vreme ce la gospodăria colectivă din Odobești de care am amintit mai sus lucrează zilnic 40-50 colectiviști la construcția grajdului, la gospodăria agricolă colectivă „Gh. Doja" șantierul de construcții este ca și părăsit. Stive de cherestea sînt depozitate în șantier de cîteva luni și cu toate acestea pînă acum nu au fost confecționate coșurile de ventilație care trebuie montate pe acoperiș. De asemenea, lucrările de tîmplărie (uși, ferestre etc.) se execută de colectiviști cu mare încetineală. Pe de altă parte lipsa de îndrumare tehnică din partea constructorilor secției agricole raionale a făcut să nu se respecte panta învelitoarei prevăzută de proiect. De asemenea, încă nu sînt luate toate măsurile pentru a se începe execuția puțului care să asigure alimentarea cu apă a animalelor.

La gospodăria agricolă colectivă „Gh. Doja" sînt posibilități pentru a se lichida rapid această rămînere în urmă, dacă consiliul de conducere al gospodăriei, sub îndrumarea tehnicienilor constructori de la secția agricolă raională, va lua neîntîrziat măsuri pentru impulsionarea lucrărilor de construcții agrozootehnice.

La gospodăriile agricole colective din raionul Titu planul de construcții mai prevede — în afară de grajdurile pentru bovine — și un important număr de adăposturi pentru porcine, saivane de oi, cotețe de păsări și pătule de porumb. Trebuie arătat că în raion nu se constată o preocupare permanentă la toate gospodăriile colective de a realiza din timp aceste construcții. Organele secției agricole raionale și în primul rînd tehnicienii constructori trebuie să urmărească cu mai multă stăruință în acest anotimp bun pentru lucrări intensificarea peste tot a ritmului de execuție al construcțiilor agrozootehnice. Este cu totul nejustificată serioasa rămînere în urmă la construcțiile necesare fermelor avicole ale gospodăriilor agricole colective unde nu sînt începute decît 15 la sută din obiectivele planificate.

Recenta plenară a C.C. al P.M.R. a trasat între altele și sarcina creșterii a cel puțin 500—600 de păsări la suta de hectare în gospodăriile de stat și colective. În vederea realizării acestei importante sarcini este necesar să se acorde toată atenția în primul rînd executării la timp și în condiții corespunzătoare a construcțiilor avicole. În această direcție de mare ajutor poate fi gospodăriilor colective din raion catalogul cu proiecte orientative al Ministerului Agriculturii. El cuprinde tipuri de construcții avicole în diferite variante, prevăzînd totodată folosirea pe scară largă a materialelor ieftine din resurse locale.

Ing. M. M. MARINESCU

Preocupări sporite pentru dezvoltarea sectorului zootehnic

Gospodăria agricolă de stat Agigea din Dobrogea, este o unitate cu un pronunțat profil zootehnic. Fiind situată în apropierea orașului Constanța, ea are sarcina de a produce carne, lapte și ouă în cantități sporite pentru aprovizionarea oamenilor muncii. La suta de hectare revin peste 52 de taurine, din care 17 vaci de lapte, 126 de porcine și cîte 130 de păsări.

Consiliul gospodăriei s-a străduit în primul rînd să îmbunătățească încărcătura la suta de hectare a vacilor de lapte. Bunăoară, în anul 1956, gospodăria avea doar 151 de vaci; în 1958 numărul lor a crescut la 212, iar la sfîrșitul anului 1960 a ajuns la 378 de capete. În anul ce vine gospodăria noastră va avea peste 600 de vaci de lapte, din care majoritatea provenite din prăsilă proprie.

Dezvoltarea continuă a fermei de taurine a pus în fața consiliului gospodăriei probleme deosebit de complexe, între care, în primul rînd, problema asigurării bazei furajere. Rezolvarea acestei probleme a fost îngreunată de faptul că unitatea noastră nu dispune de pășune naturală. A trebuit deci ca, o dată cu mărirea efectivului de animale, să sporim considerabil și suprafețele însămînțate cu furaje și să ne preocupăm, bineînțeles, de sporirea producției la hectar. În anul acesta gospodăria și-a asigurat 406 ha conveier verde, care va fi folosit pînă la începutul lunii noiembrie. Au fost însămînțate 421 de hectare cu porumb pentru siloz, 40 de ha cu rădăcinoase (sfeclă furajeră, bostani, pepeni furajeri) în afară de lucerniere și borceag.

Pentru a obține producții sporite la hectarul cultivat cu porumb pentru siloz, noi ne-am îngrijit ca acestei culturi să i se aplice aceleași lucrări ca și la porumbul pentru boabe. Anul trecut, gospodăria noastră a obținut peste 4.000 de kg porumb boabe la hectar de pe o suprafață de 250 de ha, depășindu-și planul cu 1.800 de kilograme la ha. Producții de peste 30.000 de kg masă verde la ha s-a obținut la porumbul pentru siloz. Anul acesta vrem să obținem producții și mai mari.

In 1961 unitatea noastră are sarcina să obțină 2.900 de litri de lapte pe cap de vacă furajată, să livreze peste 1.000 de porci grași pînă la jumătatea trimestrului III al anului, precum și 450.000 de ouă. Muncind cu spirit de răspundere, muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriei au reușit să îndeplinească planul semestrial la toți indicii.

În sectorul porcin, condus de maistrul Anton Cuimcioglu, toți îngrijitorii au depășit la animalele îngrijite de ei sporul mediu zilnic de greutate planificat. Sporul cel mai mare l-a înregistrat Manolache Ion, care a obținut 620 de gr. zilnic, față de 480 gr spor planificat.

Urmărind îndeplinirea ritmică a planului, am reușit să respectăm datele contractuale și să livrăm, la fiecare o sută de hectare, 400 de hl lapte, cu 23 de hl mai mult decît anul trecut, și 2,5 tone carne, cu o tonă în plus față de aceeași perioadă a anului 1960. Au fost obținute rezultate bune și în ceea ce privește reducerea prețului de cost. Astfel, la brigada I zootehnică, litrul de lapte a fost produs cu 18 bani mai ieftin față de cît era prevăzut în plan. Carnea de porc a fost și ea mult mai ieftin obținută în comparație cu prevederile de plan.

Gospodăria noastră are posibilități ca să obțină rezultate din ce în ce mai bune în domeniul creșterii animalelor. Folosind tot mai bine aceste posibilități noi sîntem hotărîți să sporim în acest an producția pe cap de vacă furajată la peste 3.000 litri de lapte. Raportul prezentat de tov. Gh Gheorghiu-Dej la recenta plenară a C.C. al P.M.R., este un îndreptar prețios în activitatea noastră. Noi vom mobiliza toate forțele ca în viitorii ani să mărim încărcătura de păsări la suta de ha., să producem un număr sporit de pui și ouă, așa cum ne trasează sarcină recenta plenară a C.C. al P.M.R.

Muncind cu pasiune și dragoste colectivul unității noastre se va strădui să se mențină printre colectivele unităților fruntașe, asigurînd fondului central al statului produse animaliere mai multe și de calitate, la prețuri de cost cît mai reduse.

ION VLAD
directorul G.A.S. Agigea, Dobrogea

Colectiviștii din comuna Tipari, regiunea Crișana, au dezvoltat în mare măsură și ferma de păsări. În fotografie : îngrijitoarea Ana Paijini, dînd rația de dimineață găinilor.

1.200.000 lei venit din creșterea animalelor

Gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din raionul Fetești a prevăzut în planul de producție pe 1961 ca pe lîngă cele 414 capete bovine — din care 138 vaci de lapte și 124 juninci — să mai achiziționeze în cursul anului încă 130 de vaci și juninci.

Pînă în prezent s-au cumpărat 14 juninci și 29 de vaci și sînt în curs să se achiziționeze încă 90 de juninci. În total, ferma de taurine a G.A.C. numără în prezent 454 de capete.

În cursul acestui an vor mai fi construite încă 3 grajduri pentru adăpostirea vacilor. La ridicarea lor se vor folosi însemnate cantități de materiale locale.

Din valorificarea produselor zootehnice, gospodăria și-a planificat în acest an să încaseze 1.200.000 de lei.

FRÎNCU CONSTANTIN
corespondent

Sectorul ovin aduce mari venituri

La început gospodăria colectivă „Maxim Gorki" din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, regiunea București, n-a avut nici o oaie. În anul 1952 au fost cumpărate primele 200 oi, iar astăzi gospodăria are aproape 2.700 oi de rasă spancă și merinos. Anul trecut, turma de oi a adus venituri de peste 400.000 lei, iar în acest an veniturile vor depăși suma de 500.000 de lei. Numai din vînzarea linii contractată cu statul s-a încasat peste 275.000 lei. La tunsoarea din vara aceasta s-a obținut cîte 2,500 kg. lînă în medie de cap de oaie, iar de la un lot de 250 oi s-a obținut cîte 4,000 kg. Au fost oi de la care s-a obținut și cîte 6—7 kg. lînă. Producția de lapte a atins pînă acum 37 litri, iar pînă la sfîrșitul anului va ajunge la peste 50 litri.

Asigurarea unor adăposturi corespunzătoare a avut un rol deosebit în obținerea acestor producții sporite. Gospodăria a construit 2 saivane pentru 2.000 oi, iar în prezent mai construiește un saivan pentru 1.000 capete Aceste construcții au fost realizate la un preț de cost redus, colectiviștii folosind în mare parte materiale din resurse locale (lemn, stuf etc).

Asigurarea furajelor necesare și de bună calitate pentru turma de oi este o altă grijă permanentă a colectiviștilor. Pășunea naturală de care dispune gospodăria a fost curățată de buruieni și boronită în primăvară. Pentru asigurarea în permanență a furajelor verzi gospodăria a organizat pentru turma de oi un conveier verde pe o suprafață de aproape 100 de ha (secară, borceag, iarbă de Sudan și alte plante).

La ferma de oi consiliul de conducere a ales oameni pricepuți și cu dragoste de animale, permanentizîndu-i în această muncă. Unii dintre crescătorii de animale ca Mircea Nițu, Iordache Lupu, Gheorghe L. Manea și alții, lucrează la ferma de oi de 8—9 ani, ceea ce a dus la îmbogățirea experienței lor în creșterea animalelor.

Un puternic stimulent pentru sporirea producției la ferma de oi îl constituie retribuția după producția obținută, introdusă de mult timp la ferma de oi.

În dezvoltarea fermei de oi, un sprijin prețios au primit colectiviștii din patrea Stațiunii experimentale I.C.Z. Slobozia.

Raportul prezentat de tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a.c. a trezit un mare interes în rîndul crescătorilor de oi de la G.A.C. „Maxim Gorki". Ei au luat hotărîrea ca în acest an să îngrijească mai bine mieluțele și berbecuții, să-și mărească efectivul de oi cu lînă fină și semifină.

STAN RUGINĂ
șeful fermei de oi G.A.C. „Maxim Gorki" comuna Gh. Lazăr, regiunea București.

In gospodăria noastră colectivă

Folosim energia electrică în procesele de muncă grele

Pentru prima oară energia electrică a fost introdusă în comuna noastră în 1958 la scurt timp după darea în exploatare a termocentralei Ovidiu II. S-a început cu introducerea și extinderea iluminatului, fapt important desigur, dar nu de ajuns pentru a considera că valorificăm suficient binefacerile energiei electrice. Începînd din 1959, în gospodăria noastră colectivă s-au luat unele măsuri pentru folosirea energiei electrice în procesele grele de producție pentru a ușura munca oamenilor și pentru creșterea productivității muncii. Începutul l-am făcut prin instalarea unui electromotor de 14 Kw. la moara cu ciocănele pe care atunci o procurasem. Cu ajutorul acestei mori măcinam toate concentratele pe care le administrăm în hrana animalelor — măsură însemnată pentru ridicarea digestibilității acestor furaje. Tot cu ajutorul morii cu ciocănele, acționată electric, obținem și făina de lucernă care are un conținut ridicat de vitamine și săruri minerale și pe care o întrebuințăm cu rezultate dintre cele mai bune în hrana porcilor, a păsărilor și tineretului taurin în perioada de stabulație. Am mai instalat de asemenea un electromotor la atelierul de tîmplărie.

> „Este greșită concepția acelora care prin electrificare rurală înțeleg numai luminatul electric, scăpînd din vedere ceea ce este mai important : folosirea energiei electrice în producția agricolă pentru ușurarea muncii, creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost" *(Gheorghe Gheorghiu-Dej, Raport la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961).*

Dar problema cea mai importantă pe care am rezolvat-o prin folosirea energiei electrice a fost problema aprovizionării cu apă în sectorul zootehnic. Mai ales în condițiile noastre — ne aflăm în plină stepă dobrogeană — unde pînza de apă freatică se află la mare adîncime, scoaterea manuală a apei pretinde o mare cheltuială de muncă omenească și nu rareori adăpatul animalelor ne dădea multă bătaie de cap. Dificultățile pe care le aveam de întîmpinat vor fi și mai bine înțelese dacă se ține seama că în prezent gospodăria noastră are peste 800 de taurine pentru producție, aproape 400 de boi și cai de muncă, 1.200 de porcine, 3.000 de oi, 15.000 de păsări. Fără apă nici n-am fi putut, firește, să ajungem la aceste efective.

Cum am rezolvat noi problema alimentării cu apă în zootehnie? După multe încercări am descoperit apa freatică cu un debit satisfăcător la 56 de m. adîncime. Acolo am forat un puț pe care l-am întărit cu ciment. Pentru scoaterea apei am instalat la început o pompă H. Dar această pompă ne-a dat în cele 18 luni cît a funcționat multe emoții, se defecta deseori. Din cauza subalimentării cu apă a vacilor, în cele 2-3 zile pînă izbuteam să reparăm pompa, efectul cel mai evident și păgubitor al stricăciunii era scăderea bruscă a producției de lapte.

Ne-am gîndit atunci să construim un sistem de alimentare cu apă mai simplu și care să nu se defecteze. Astfel am ajuns la sistemul de scoatere a apei cu lanțul, sistem bazat pe folosirea energiei electrice, și despre care vom vorbi mai jos.

DESCRIEREA INSTALAȚIEI

Această instalație pentru alimentarea cu apă se compune din următoarele părți : (vezi fig. 2) 1 ax (9) cu diametrul de 5 cm. care se află sprijinit de o parte și de alta a forajului, pe două lagăre pe rulmenți (11). Pe acest ax se găsește montat, deasupra forajului, un tambur de lemn (5) îmbrăcat pe tot diametrul cu cauciuc. Diametrul tamburului este de 35 de cm., iar lungimea lui de 45 de cm. Pe unul din capetele axului se află montată o roată de curea (10) avînd un diametru de 80 de cm. și lățimea de 16,5 cm. *).

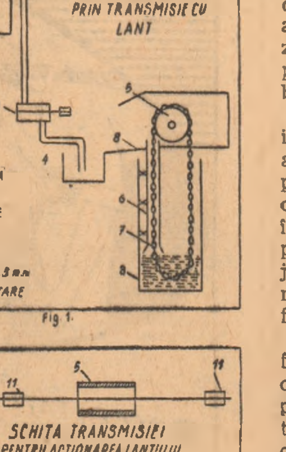

Fig 1.

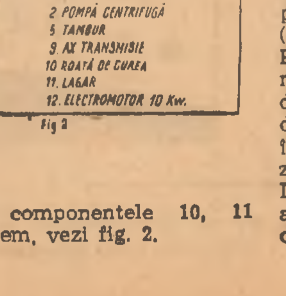

Fig 2

*) Pentru componentele 10, 11 și 12 din sistem, vezi fig. 2.

Această roată este acționată, printr-o curea de piele, de un electromotor (12) de 10 Kw. pe al cărui ax se găsește o șaibă de curea avînd diametrul de 9,5 cm. și lățimea de 12 cm. Tot pe roata de curea (10) se mai află încă o curea de piele care acționează o pompă centrifugă (2) pe al cărui ax este montată o șaibă de curea cu diametrul de 8 cm. și lățimea de 9,5 cm. Asupra rostului pompei centrifuge vom reveni. Din instalație face de asemenea, parte un lanț calibrat (7) de 9,5 mm. care de pe tambur coboară pe o parte liber în foraj, iar în partea cealaltă urcă pe o țeavă de 3 țoli (6). În partea de jos a țevii (6) se găsește atașat un difuzor în formă de pîlnie. Țeava este prinsă de peretele forajului prin bride.

Ar mai fi de adăugat, ca parte a instalației, jgheabul (8) prin care apa, antrenată de curentul de aer provocat prin mișcarea lanțului, curge în bazinul de repompare (4) și în sfîrșit, pompa centrifugă (2) despre care aminteam mai sus, și cu ajutorul căreia apa este împinsă în rezervorul (1) de 33 de m.c. (vezi fig. 1).

Iată acum în cîteva cuvinte, cum funcționează instalația de alimentare cu apă prin transmisie cu lanț. Prin punerea în funcțiune a electromotorului (12) acesta acționează, prin curea, roata (10) care este solidară prin pană cu axul (9) și cu tamburul (5) fixat tot prin pană pe acest ax. Prin rotirea tamburului se pune în mișcare lanțul calibrat, care, la rîndul lui rotindu-se, acționează apa din foraj și o împinge prin țeavă (6) în jghiabul (8) de unde este înmagazinată în bazinul de repompare (4). Din acest bazin, cu ajutorul pompei acționată de șaiba aflată pe roata de curea (10) apa este împinsă în bazin (1) aflat la înălțimea de 3 metri și apoi, prin cădere, la fermele zootehnice.

Așa a rezolvat gospodăria noastră problema alimentării cu apă în zootehnie. Folosirea energiei electrice în acest sistem ne asigură avantaje foarte mari. Mai întîi am avut putința să asigurăm animalelor apa necesară, firește, cu rezultate dintre cele mai bune. La vaci, de exemplu, producția de lapte va fi în acest an cu 40 la sută mai mare decît în 1958. Ori, sporirea producției de lapte nu poate fi concepută cînd apa pentru adăpatul animalelor nu există din destul. Pe de altă parte, un mare număr de colectiviști mai înainte aflați aproape permanent „de serviciu la scosul apei" sînt acum folosiți la alte munci în cîmp sau la ferme. Printr-o simplă apăsare de buton scoatem acum într-o oră 10 m.c. de apă. Cîte eforturi se depuneau în anii din urmă pentru scoaterea aceleași cantități !

Ținînd seama că în 1961 numărul efectivelor de animale a crescut mult în gospodăria noastră și că va continua să crească într-un ritm rapid, chiar în anul viitor vom mai construi încă 2 asemenea instalații de alimentare cu apă.

Ing. CORNEL DĂNILĂ
gospodăria colectivă „Gheorghe Doja" comuna Pecineaga, regiunea Dobrogea

Oamenii satului sovietic

Kambulat Tarcikov și tovarășul lui

In anul 1960, colhozul „Lenin" din raionul Lesken, R.S.S.A. Kabardino-Balkară, a obținut pe o suprafață de 800 hectare cîte 82,5 chintale de porumb boabe la ha și a livrat statului aproape 3.000 tone de sămînță hibridă de porumb. Președinte al acestui colhoz este Kambulat Tarcikov, Erou al Muncii Socialiste, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

...Nespus de frumoasă e valea Argudanului. Dincolo de rîul argintiu care o brăzdează, se întind păduri, dominate de munți înalți cu piscurile înzăpezite.

Pe un cal murg gonește un călăreț, cu o manta neagră de pîslă pe umeri. Dar iată că omul s-a oprit, a sărit de pe cal, și-a aruncat mantaua pe șa și a dat fuga la rîu, sorbindu-i din căușul palmelor cu nesaț apa.

Sîntem în anul 1945. In Kabarda

s-a întors, după ce a bătut drumurile războiului de la Moscova la Berlin, de două ori rănit, decorat în două rînduri, Kambulat Tarcikov.

Omul nu și-a mai recunoscut meleagurile. Pe cît de frumoasă era firea în jurul lui, pe atît de întunecat i se înfățișa tabloul pe care-l vedea înaintea ochilor. Totul se schimbase după invazia fascistă. Acolo unde în ajunul războiului fremătau lanuri de porumb, acum pămîntul era năpădit de buruieni. Caii, vacile și oile fuseseră luate de năvălitori. Pe locul grajdurilor rămăseseră numai bîrne pîrjolite de foc.

Dar poate o fi rămas întreagă școala satului? Aici au venit să învețe, cu mulți ani în urmă, doi băieți — Kambulat Tarcikov și Muhamed Istepanov. Au stat în aceeași bancă și au rămas prieteni pe toată viața. Cînd s-au făcut mari, Kambulat a devenit șeful unei brigăzi de cultivatori de porumb, iar Muhamed președinte al Sovietului sătesc.

In van căuta Kambulat casele care să-i aducă aminte de anii copilăriei și ai tinereții. Școala și Casa de cultură fuseseră distruse...

Deodată Kambulat se auzi strigat de un călăreț. Era agronomul Muradin Kaboloev, vechi și bun prieten cu el. Cei doi oameni se îmbrățișară. Muradin îi spuse că pe-aici și-au făcut de cap bandele fasciste, că părinții lui Kambulat și nevasta lui, Sanikat, împreună cu feciorul lor, au stat ascunși în munți, iar acum se află într-un sat vecin, că Muhamed Istepanov nu mai e printre cei vii.

— Vom rechema la viață satele și ogoarele noastre, a spus atunci Kambulat. Jurăm!

— Jurăm! a răspuns Kaboloev.

Și ecoul munților a repetat jurămîntul celor doi prieteni.

...De-atunci au trecut mulți ani. Kambulat a devenit președinte al colhozului „Lenin", iar Muradin agronom al acestui colhoz.

Viața colhoznicilor din satul Argudan s-a făcut și mai frumoasă. S-au construit case noi. In sat e o casă de cultură cu etaj. Sediul colhozului se află și el într-o casă cu etaj. In sat funcționează o cantină și cîteva magazine.

An de an cresc veniturile colhozului și cel mai de seamă izvor al acestor venituri îl constituie porumbul, care ocupă acum aproape o treime din pămîntul arabil al colhozului și reprezintă mai bine de jumătate din producția de cereale.

Colhozul dispune de numeroase mijloace tehnice: tractoare, semănători, cultivatoare. Aceasta a permis să se organizeze echipe pentru mecanizarea complexă a culturii porumbului.

Dar ceea ce are mai de seamă colhozul sînt oamenii. Cei doi buni prieteni Kambulat Tarcikov și Muradin Kaboloev i-au învățat pe colhoznici cum să lucreze cu sîrg și migală fiecare petec de pămînt.

Porumbul a devenit bogăția colhozului. Anul acesta s-au însămînțat cu porumb aproape 1.600 hectare și oamenii luptă cu însuflețire pentru a obține la fiecare hectar cel puțin 90 chintale de boabe.

Crearea unei puternice baze furajere a permis să se dezvolte în ritm rapid ramura creșterii animalelor. Producția de carne la 100 ha de pămînt a crescut aici de la 7,5 la 70 chintale, iar producția de lapte de la 55,6 la 264 chintale.

Astăzi, în valea Argudanului pasc din nou mari herghelii de cai de Kabarda, cirezi de vaci de soi și turme de oi cu lînă fină.

M. DJALILOVA

In sprijinul satului

„Lupta pentru o recoltă bogată este o cauză a întregului popor!". Scriind despre aceasta, ziarul „Jenminjibao" subliniază că în prezent R. P. Chineză are posibilitatea să repartizeze mai multe mijloace tehnice și cadre pentru nevoile agriculturii. „În ultimii ani, arată ziarul, a fost creată baza pentru construirea de mașini agricole moderne. Producția de mașini pentru agricultură a crescut considerabil. În multe locuri au apărut tractoare și alte mașini agricole. Aceasta înseamnă că în țară s-au pus bazele mecanizării treptate a agriculturii".

Pentru accelerarea procesului de reconstrucție tehnică a agriculturii s-a hotărît să se lărgească cinci uzine de tractoare dintre cele mai mari. Printre acestea se numără uzina de tractoare din Loian, prima uzină de acest fel din republică, construită cu ajutorul Uniunii Sovietice. Celelalte patru sînt uzinele de tractoare din Taințzin, Nancian, Anșan și Șenian. După desăvîrșirea tuturor lucrărilor necesare, arată „Jenminjibao", capacitatea acestor întreprinderi va crește de mai bine de cinci ori. În afară de aceasta, se construiesc și se reconstruiesc 14 întreprinderi pentru producția de piese de schimb destinate mașinilor agricole.

Un mare ajutor dau satului metalurgiștii. Producția de laminate pentru nevoile satului a crescut considerabil în primul trimestru al acestui an în comparație cu perioada corespunzătoare din anul trecut. Combinatele metalurgice din Anșan și Tanșan și altele au dat zeci de mii de tone de metal pentru producția de diferite unelte agricole. Numai în ultimele luni, oțelarii din Tianțzin au trimis în provinciile Henan și Șansi, precum și în Mongolia Interioară, 20.000 tone de oțel.

În satul chinez joacă un mare rol irigația. In toată țara se irigă mai bine de jumătate din toate terenurile arabile, ceea ce înseamnă o treime din terenurile irigate din întreaga lume. Instalațiile de irigare se construiesc cu ajutorul tehnic multilateral al muncitorilor de la orașe; la sate se trimit tot mai multe mașini și cadre calificate. Rețeaua de irigație, care se lărgește cu fiecare an, cere un mare număr de utilaje de drenaj și irigare. In perioada anilor 1958—1960, capacitatea utilajului de irigare a crescut de 9 ori. Înainte de eliberare, în China nu se fabricau pompe mari pentru agricultură. În prezent, în 14 provincii și orașe din țară a început producția de utilaje pentru pompe. După cum relatează ziarul „Jenminjibao", întreprinderile de specialitate din Șanhai, Cianșa, Șenian și din alte orașe au produs în primele cinci luni ale anului în curs peste 3.000 de pompe.

„Dacă existența recoltei depinde de apă, cantitatea ei depinde de îngrășăminte"—se spune în satul chinez. Anul trecut industria a livrat satului de trei ori mai multe îngrășăminte chimice decît în anul 1957, ultimul an al primului cincinal. In prezent, în R. P. Chineză se construiesc și se reconstruiesc 15 mari fabrici de îngrășăminte chimice.

Formele de ajutorare a satului de către oraș sînt variate. Printre acestea se practică pe scară largă legăturile directe dintre întreprinderile industriale, instituții și școli superioare, pe de-o parte, și sate, pe de altă parte. În numeroase provincii au luat ființă în primăvara acestui an stațiuni pentru repararea uneltelor agricole. Cu ajutorul specialiștilor veniți de la întreprinderile industriale, în provinciile Șanhai, Hebei, Șandun, Henan și Liaonin s-au organizat peste 300 de stațiuni de reparații.

În primăvara acestui an, mii de muncitori din uzinele și fabricile provinciei Henan s-au deplasat la sate, ca să-i ajute pe țărani să folosească tehnica agricolă și să organizeze centre de reparații. In acțiunea de sprijinire a satului iau parte și oamenii de știință.

„Jenminjibao" subliniază că ajutorul dat de oraș satului, contribuie la întărirea alianței dintre muncitori și țărani.

Pentru asigurarea păcii

Rezolvarea problemei germane, condiție principală

De curînd, J. Kennedy, președintele S.U.A., a rostit un discurs la posturile de radio și televiziune. În discursul său, J. Kennedy a anunțat că va cere Congresului noi alocații militare. În același discurs, el a promis că va spori forțele armate.

Vorbind despre problema germană, el a susținut că S.U.A. se va menține pe vechile poziții și a cerut aliaților S.U.A. din cadrul N.A.T.O. să sprijine pregătirile militare americane, sporind propriile lor eforturi militare.

Discursul rostit de Kennedy a fost socotit de oamenii lucizi din întreaga lume, ca „un zăngănit de arme". El a semănat o și mai mare îngrijorare în rîndul popoarelor, și în primul rînd în rîndul poporului american, pe care Kennedy l-a anunțat că începînd cu luna ianuarie 1962, s-ar putea „să fie necesară o sporire a impozitelor", ca urmare a unei creșteri ulterioare a bugetului militar. „Povara acestor cheltuieli va apăsa multe familii americane", a subliniat Kennedy.

Bineînțeles însă că familiile care vor suporta aceste impozite vor fi familiile muncitorului și micului fermier american, cetățeanului simplu care trăiește din munca lui. Familiile lui Morgan, Rochefeller, Dupont și ale altor mari capitaliști din S.U.A. nu numai că nu vor suporta nimic din cheltuielile uriașe, dar dimpotrivă, vor obține uriașe cîștiguri. „Sporirea cheltuielilor (militare) va constitui un stimulent pentru activitatea de afaceri", recunoaște, fără rușine, revista „United States News and World Report".

Discursul lui Kennedy a arătat încă o dată că guvernul S.U.A. nu urmărește înlăturarea încordării în relațiile internaționale, ci ațîțarea psihozei de război.

Întreaga lume își dă seama de primejdia pe care o prezintă politica dusă de guvernul S.U.A. și de celelalte guverne supuse dolarului. De aceea, pe întreg globul pămîntesc se ridică tot mai multe glasuri lucide care cer reglementarea pașnică a problemei germane și reluarea tratativelor între est și vest.

„Să sperăm — scrie ziarul englez „Guardian" — că guvernul britanic va face presiuni pe lîngă administrația americană, pentru a intra în tratative cu Rusia în problema germană".

Deputatul laburist Shinwell, fost ministru de Externe al Angliei, a cerut guvernului britanic să manifeste inițiativă în recunoașterea R. D. Germane.

La rîndul său dr. Fred Worner Neri, profesor la colegiul din Clermont (California) a cerut conducătorilor politici americani să renunțe la formulele învechite și să depună eforturi cinstite, pentru a obține reglementarea problemei Berlinului occidental și a problemei germane.

Biroul federației generale a muncii din Belgia a adoptat o rezoluție în care spune printre altele: „În loc să se ia măsuri cu caracter militar, e necesar să se înceapă neîntîrziat tratativele, care să se desfășoare într-o atmosferă de bunăvoință".

Glasuri din ce în ce mai multe se ridică în apărarea păcii. Nu încape îndoială că mergînd pe drumul predecesorilor săi — Truman și Eisenhower — Kennedy va sfîrși tot ca ei, printr-un eșec lamentabil. Măsurile luate de el vor agrava și mai mult problemele interne ale țării și vor avea o influență negativă asupra relațiilor externe. Nici politica de ațîțare la un nou război, nici amenințările de tot felul la adresa țărilor socialiste nu vor salva S.U.A. și celelalte țări capitaliste de criza în care se zbat. Singura cale pe care poate merge omenirea este calea păcii și colaborării între țări. Și pentru asigurarea păcii în lume, trebuie rezolvată în primul rînd problema germană.

În Rhodesia de sud

La toamnă se împlinesc opt ani de cînd cele trei posesiuni britanice: Rhodesia de sud, Rhodesia de nord și Nyassaland fac parte din Federația Rhodesia și Nyassaland. Crearea acestei federații s-a stabilit la Londra, la mijloc fiind vorba de interesele Angliei, nu ale africanilor din aceste trei colonii. Cercurile diriguitoare au crezut că prin darea puterii locale în mîinile coloniștilor europeni (în Federația Rhodesia și Nyassaland locuiesc circa 7.600.000 africani și circa 300.000 europeni) își vor întări pozițiile lor colonialiste în Africa centrală. Coloniștii europeni au deposedat pe africani de cel mai bun pămînt, țăranii rămînînd să lucreze la fermele acestora. Africanilor în general nu li s-au acordat nici un fel de drepturi politice; ei sînt supuși discriminării în toate domeniile vieții. Londra și-a menținut controlul în domeniul militar, în cel al politicii externe și securității interne. Guvernatorului general al federației i s-a rezervat dreptul de a numi pe primul ministru și pe miniștrii guvernului federal, iar guvernatorii teritoriilor ce fac parte din federație au dreptul de a numi pe membrii consiliilor executive. Se înțelege de la sine că africanii s-au ridicat cu hotărîre împotriva creării federației, iar după ce totuși a fost constituită, ei au luptat pentru lichidarea ei. Această revendicare, împreună cu aceea de a li se acorda independență au devenit principala lozincă a mișcării de eliberare națională a africanilor din Federația Rhodesia și Nyassaland.

La 26 iulie în Rhodesia de sud a avut loc un „referendum" în legătură cu proiectul noii constituții pe care autoritățile colonialiste britanice și guvernul Rhodesiei de sud vor s-o impună populației din această țară. Această constituție e menită să consolideze dominația în țară a coloniștilor, deși aceștia formează minoritatea populației.

Populația africană din Rhodesia de sud s-a ridicat în mod hotărît împotriva „referendumului". In total la referendum au luat parte numai 84.000 de oameni, în majoritatea lor europeni, și aproximativ 4.000 de africani. Referendumul s-a desfășurat în condițiile unei largi campanii de represalii și arestări în masă. Muncitorii africani din Rhodesia de sud au făcut grevă generală în semn de protest împotriva acestui „referendum".

La Bizerta situația e încă încordată

Poporul tunisian s-a așteptat ca după rezoluția Consiliului de Securitate, situația la Bizerta să se îmbunătățească. Iată însă că din cauza tergiversărilor autorităților franceze nu s-a putut realiza nici o întîlnire între reprezentanții autorităților tunisiene și comandamentului francez. Acest lucru era necesar să fie înfăptuit fără nici o pierdere de timp, pentru ca în baza rezoluției Consiliului de Securitate să se treacă operativ la lichidarea situației încordate și periculoase existente la Bizerta.

Ceea ce constituie încă un pericol în Bizerta este faptul că trupele franceze n-au de loc de gînd să se retragă de pe pozițiile ocupate după dezlănțuirea agresiunii. Dacă avem în vedere că retragerea de pe pozițiile amintite este o obligație impusă părții franceze de către Consiliul de Securitate prin rezoluția sa, și că aceasta nu se respectă, reiese că colonialiștii francezi ignorează hotărîrile acestui înalt for internațional.

Tunisienii și toți oamenii cinstiți, nu pot tolera ca unitățile de parașutiști francezi să ocupe noi clădiri instalînd pe balcoane și pe acoperișuri, mitraliere și aruncătoare de mine. In același timp ei nu pot uita marile distrugeri provocate de bombardamentele franceze în orașul Bizerta. Soldații francezi au tras la nimereală în soldați și în civili și au folosit puterea lor de foc în aer și pe pămînt împotriva obiectivelor nemilitare.

Firește, francezii au avut grijă ca nici o stricăciune pricinuită de agresiunea lor să nu se semnaleze în cartierul european al orașului Bizerta. Nu e de mirare deci că aici, nici o casă ori stradă n-a fost stricată în timpul luptelor. În schimb locuințele tunisienilor din Bizerta, orașul și satele din împrejurimi au avut de suferit de pe urma atacurilor franceze.

Este în interesul poporului tunisian și al păcii generale ca în Tunisia să se înfăptuiască de îndată prevederile rezoluției Consiliului de Securitate. In legătură cu aceasta președintele Consiliului de Securitate a primit o scrisoare ce i-a fost adresată de către reprezentantul Tunisiei la O.N.U., Mongi Slim, în care se arată că „guvernul tunisian se lovește de tergiversări și de amînări care denotă o rea voință caracterizată prin intenția deliberată de a sabota rezoluția Consiliului de Securitate cu privire la încetarea fără întîrziere a luptelor și retragerea forțelor armate pe pozițiile lor inițiale".

Intreceri în campionatul republican de oină

Stadionul „Olimpia" din Giurgiu, care a cunoscut în ultimul timp freamătul și entuziasmul meciurilor de fotbal din campionatul regiunii București ca și al concursurilor sportive de masă, a găzduit zilele trecute o competiție cu totul deosebită. Aici, pe gazonul verde, care a fost recent reamenajat, au evoluat echipele de oină ale colectiviștilor din comunele Olteni (raionul Videle), Radu Negru (Călărași), Curcani (Oltenița), Maltezi (Fetești), Băduleasa (Tr. Măgurele), care și-au disputat întîietatea pentru a decide echipa campioană a regiunii și care va participa apoi la etapele superioare ale campionatului republican, ediția 1961. Această confruntare între cele mai bune formații de oină din regiunea București a prilejuit o serie de partide atractive și de un bun nivel tehnic.

Conform regulamentului, competiția urma să se desfășoare sistem turneu, tur și retur, sau numai tur, dacă numărul echipelor participante este mai mare. Însă, dintr-o greșită interpretare a regulamentului de către comisia de organizare, în prima zi cele 5 echipe au participat la un turneu, ce s-a desfășurat numai tur, iar a doua zi a avut loc un nou turneu, ce s-a desfășurat tur și retur, cu participarea echipelor clasate pe primele 3 locuri. Dar despre acest lucru vom reveni mai la urmă. Iată acum cîteva aspecte și rezultate de la meciurile disputate.

În jocurile din prima zi, echipa **Avîntul-G.A.C. Curcani** a arătat o pregătire tehnică și fizică deosebită, remarcîndu-se mai ales maeștrii sportului **Ivan Voicu, Marin Gruianu**, ca și căpitanul echipei **Gh. Petrescu.** Echipa din comuna Curcani a reușit să cîștige toate jocurile, ocupînd astfel primul loc. Pe locurile 2 și 3 s-au clasat formațiile **Viață Nouă-Olteni**, campioană regională pe anul 1960 și **Avîntul-Băduleasa.** A urmat apoi turneul decisiv, cu echipele clasate pe primele 3 locuri, despre care am amintit mai sus.

În primul joc al acestui turneu, s-au întîlnit echipele Avîntul-Curcani și Avîntul Băduleasa, care au terminat la egalitate: 8—8. Însă, rezultatul a fost viciat de arbitrajul slab prestat de Al. Rafailescu și Popescu-Buftea, care n-au acordat 2 puncte obținute de echipa din Curcani. Cei doi arbitri — primul fiind la centru, — au avut păreri diferite la unele faze de joc, influențînd buna desfășurare a meciului. În jocurile următoare, Avîntul Curcani a dispus cu 18—10 de Viață Nouă-Olteni, iar Avîntul Băduleasa a fost întrecută cu 2—8 de Viață Nouă-Olteni.

Jocurile din retur au fost mult mai disputate și mai pasionante, rezultatele fiind cunoscute în ultimul moment. În întîlnirea a doua cu Avîntul-Curcani, formația din Băduleasa a condus pînă aproape de sfîrșitul meciului cu 7—6, dar o greșeală a jucătorului ei, Pușpană, a făcut ca scorul să devină favorabil echipei din Curcani. Maestrul sportului Ivan Voicu (Curcani) reușește să țintească pe rînd încă 3 jucători și astfel partida se încheie cu rezultatul de 12—7 pentru Avîntul-Curcani. Se părea că echipa din comuna Curcani, care s-a prezentat bine pînă atunci, va cuceri primul loc. Dar apoi, aceasta are o scădere și pierde cu 8—11, ultimul ei meci cu Viață Nouă-Olteni, deși la pauză a condus cu 6—1. În partea a doua a jocului componenții echipei „Viață Nouă" au luptat cu multă ardoare, au refăcut handicapul și au terminat învingători. Acum urma ca ultimul joc al turneului, dintre echipele Avîntul—Băduleasa și Viață Nouă-Olteni, să decidă formația campioană pe regiune. Echipa din Olteni avea nevoie de o victorie pentru a-și asigura primul loc. Deci meciul se anunța deosebit de disputat. Dar, spre deziluzia celor prezenți, echipa din Băduleasa, socotind că nu mai are nimic de cîștigat, — aceasta ieșise din lupta pentru primul loc, — n-a mai vrut să joace cu aceeași ardoare ca pînă atunci și a cedat meciul la un scor nemaiîntîlnit: 0—22. Față de această atitudine nesportivă străină mișcării de cultură fizică de la noi, conducerea asociației sportive Avîntul-Băduleasa ca și comisia regională de oină va trebui să ia măsurile ce se cuvin.

În general, desfășurarea acestei competiții a lăsat mult de dorit, atît în privința organizării, a arbitrajelor, cît și în privința comportării necorespunzătoare a unor jucători. Comisia de organizare a greșit programînd două turnee, contrar celor prevăzute în regulament, ceea ce a făcut ca echipele să fie solicitate unui efort deosebit.

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUA" organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1 București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"